HAROLD B LEE LIBRARY
BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
PROVO, UTAH

Digitized by the Internet Archive
in 2016

https://archive.org/details/bibelenibilleder00rnne

BIBELEN I BILLEDER

OMFATTER

192 BLADE

EFTER

MALERIER OG KOBBERSTIK

MED BESKRIVENDE TEKST

AF

SOGNEPRÆST JØRGEN FALK-RØNNE

FORLAGET DANMARK

HAROLD B. LEE LIBRARY
BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
PROVO, UTAH

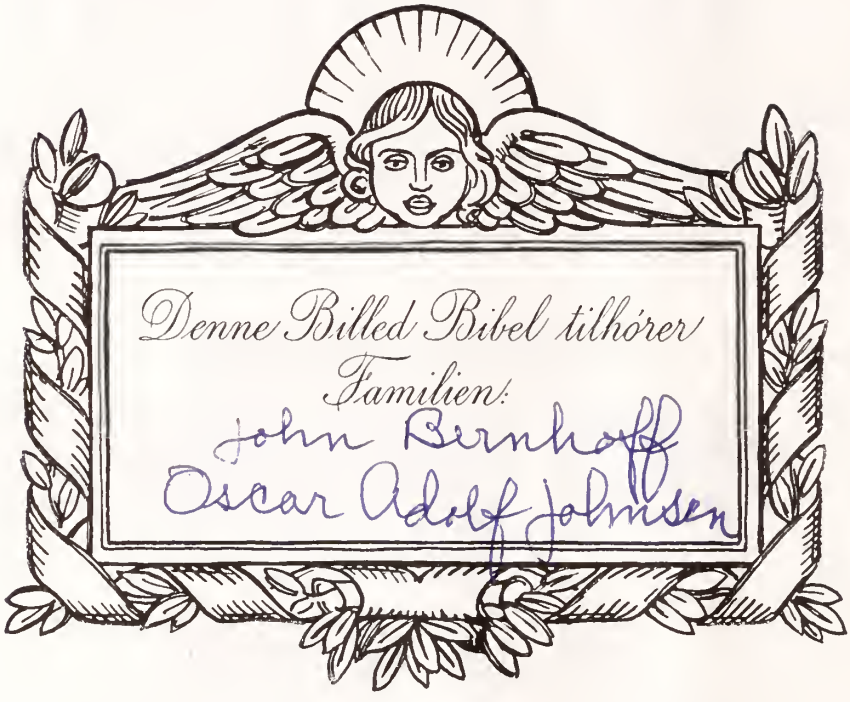

FR. BAGGES KGL. HOFBOGTRYKKERI
KØBENHAVN

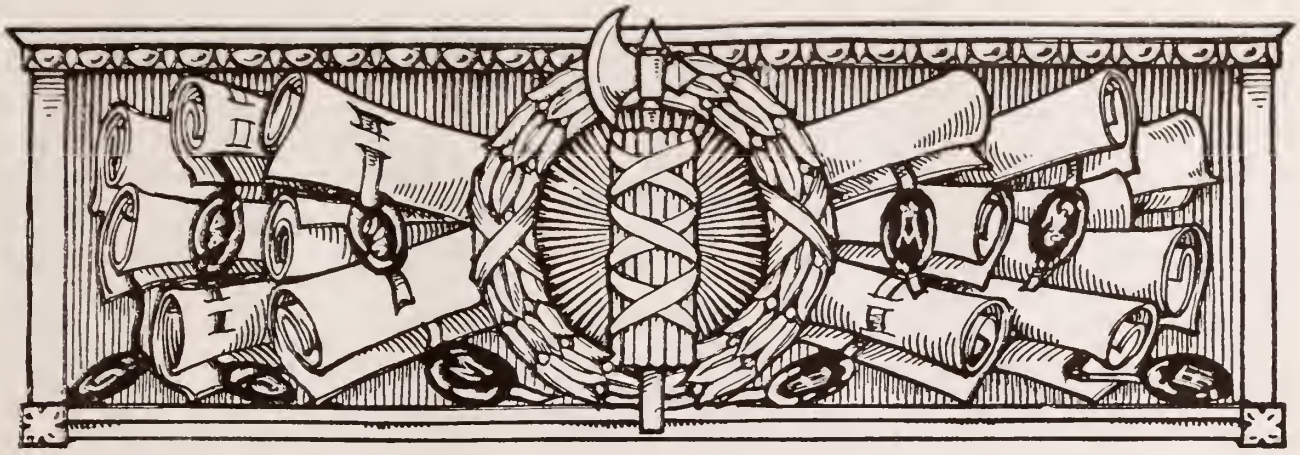

FAMILIENS MEDLEMMER

Navn	Fødselsdag	Daabsdag	Konfirmation

FAMILIENS MEDLEMMER

Navn	Fødselsdag	Daabsdag	Konfirmation

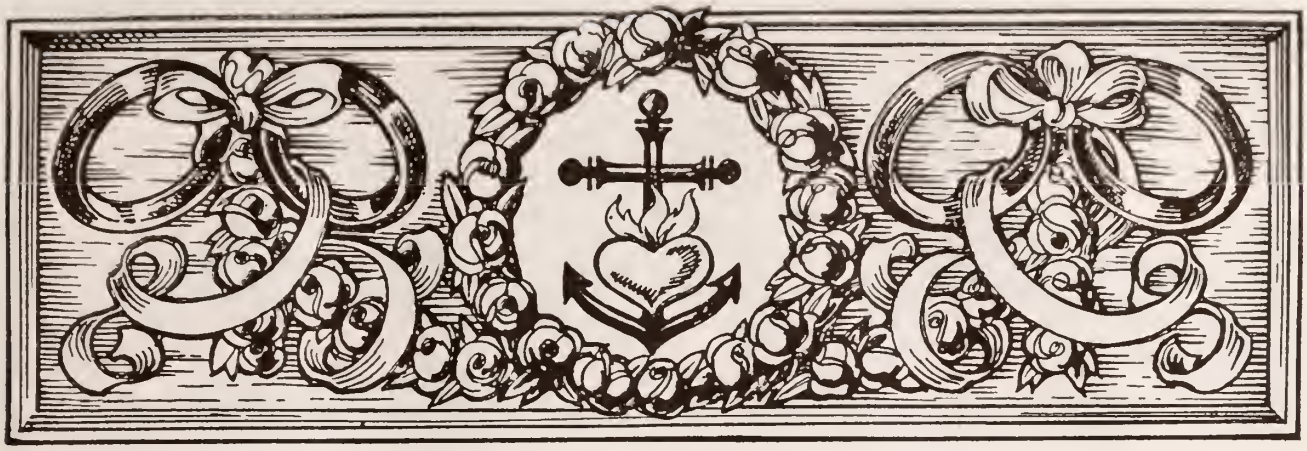

VIELSER

Navne	Navne
Viet den:	Viet den:
Viet den:	Viet den:
Viet den:	Viet den:
Viet den:	Viet den:
Viet den:	Viet den:

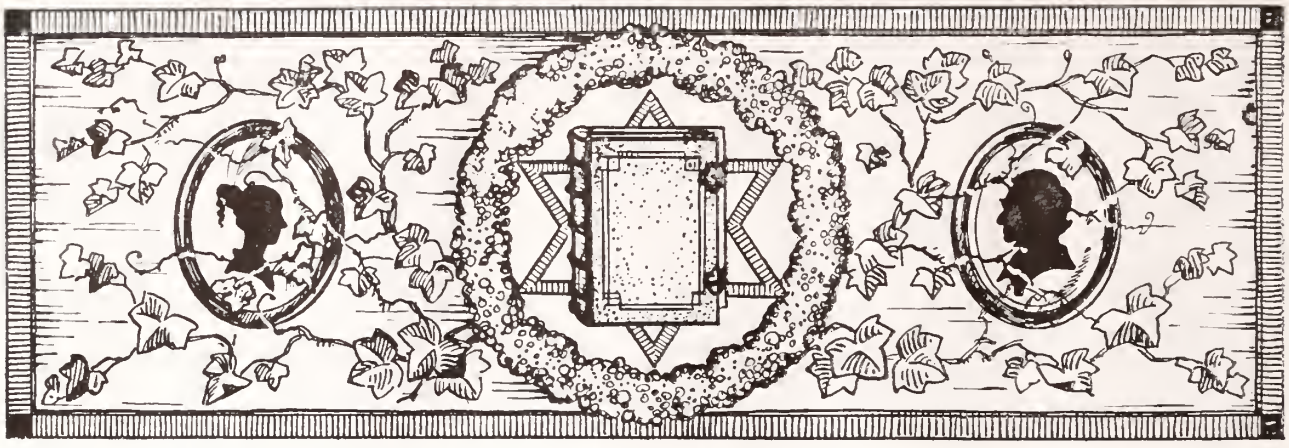

MINDEDAGE

Navn	Sølvbryllup	Guldbryllup	Jubilæer

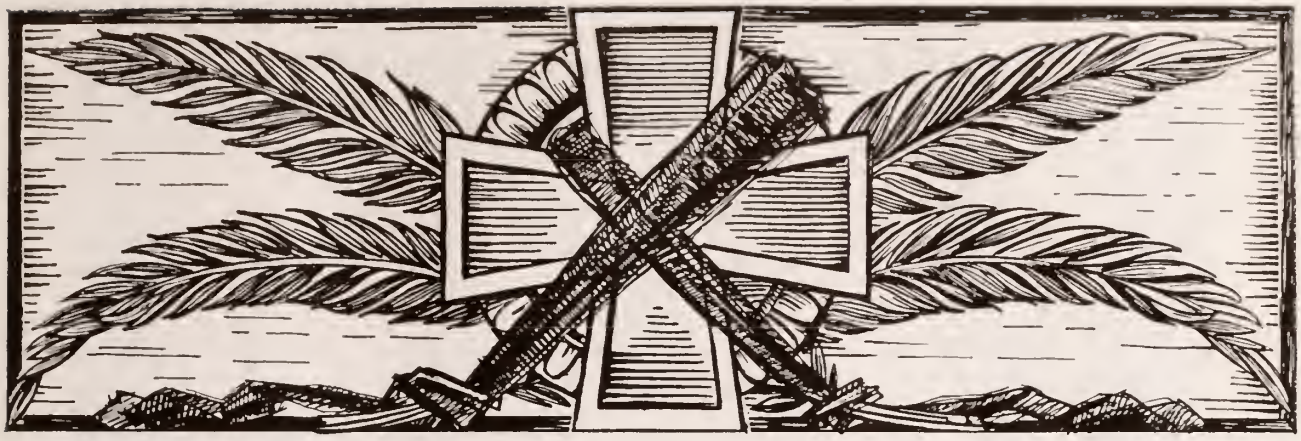

DØDSFALD

Navn	Dødsdag	Begravet

BIBELEN I BILLEDER

ADAM OG EVA I PARADIS

1. Mos. 2. 23-25.

Og Gud skabte Mennesket i sit Billede;
Mand og Kvinde skabte han dem.

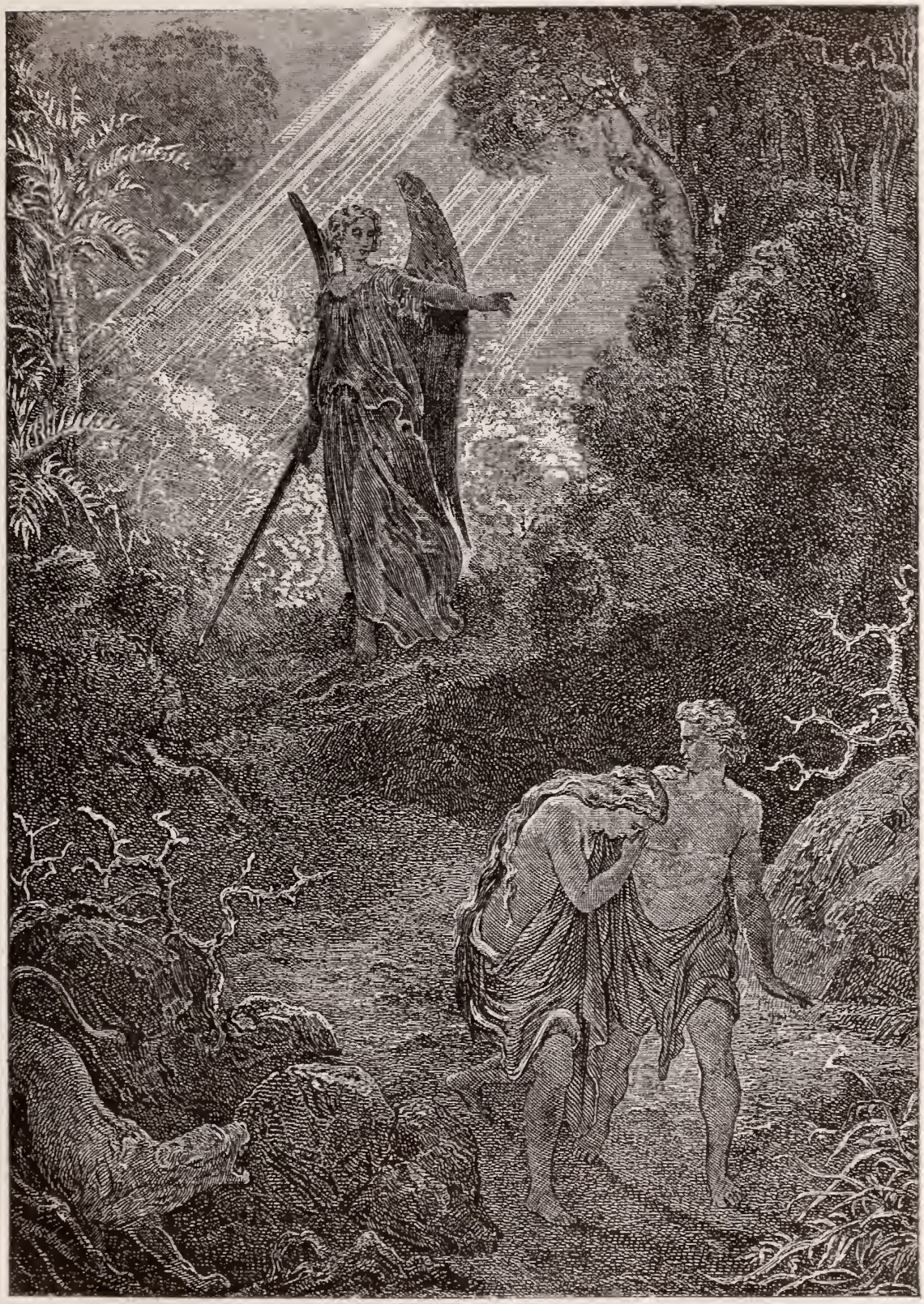

UDDRIVELSEN AF PARADISET

1. Mos. 3. 24.

I Dit Ansigts Sved skal Du æde Dit Brød
indtil Du vender tilbage til Jorden;
thi af Støv er Du, og til Støv skal Du blive.

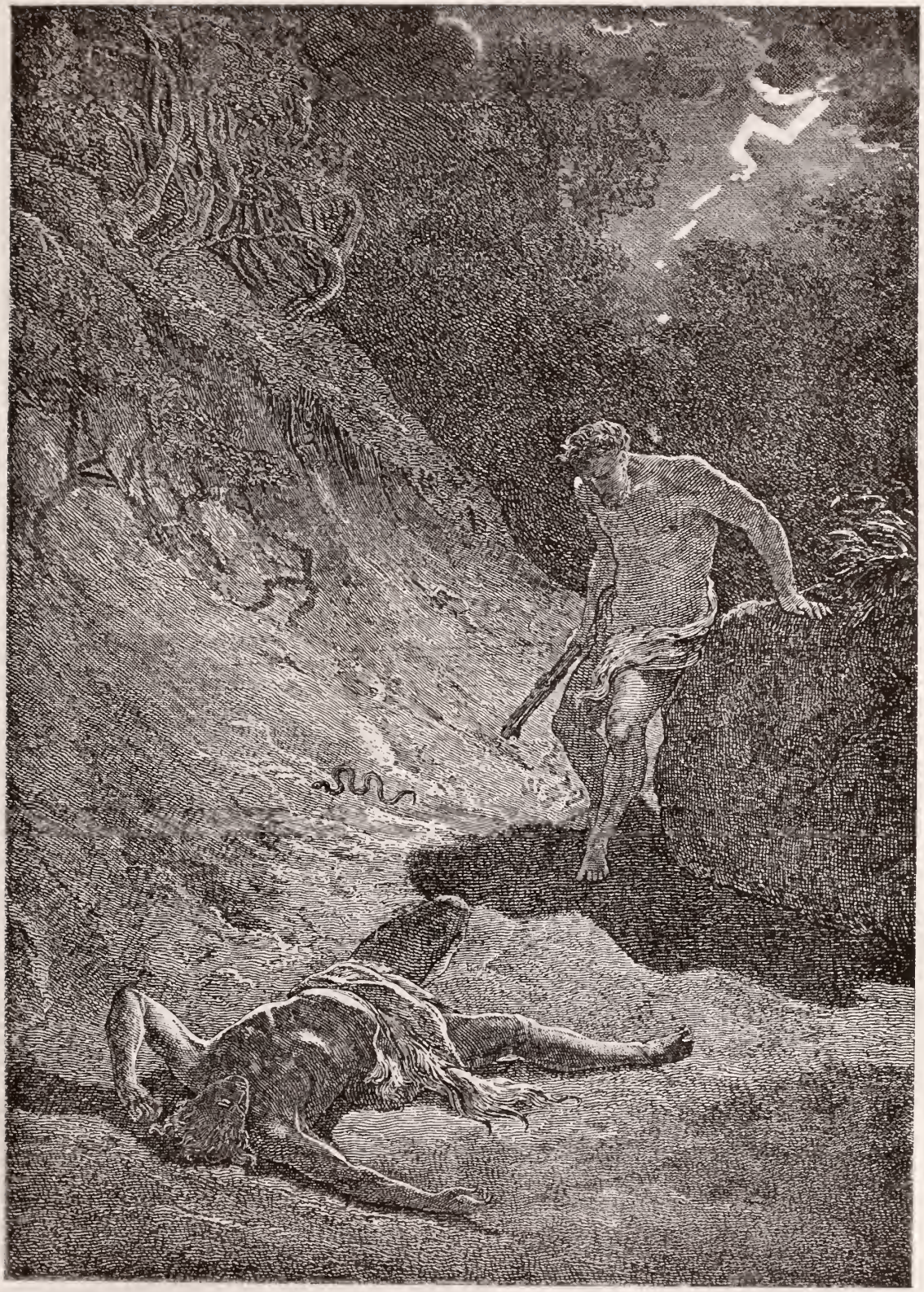

ABELS DØD

1. Mos. 4. 8.

Har Du gode Tanker, da se op;
men har Du ondt isinde, da ligger Synden
for Din Dør, men Du skal være dens Herre.

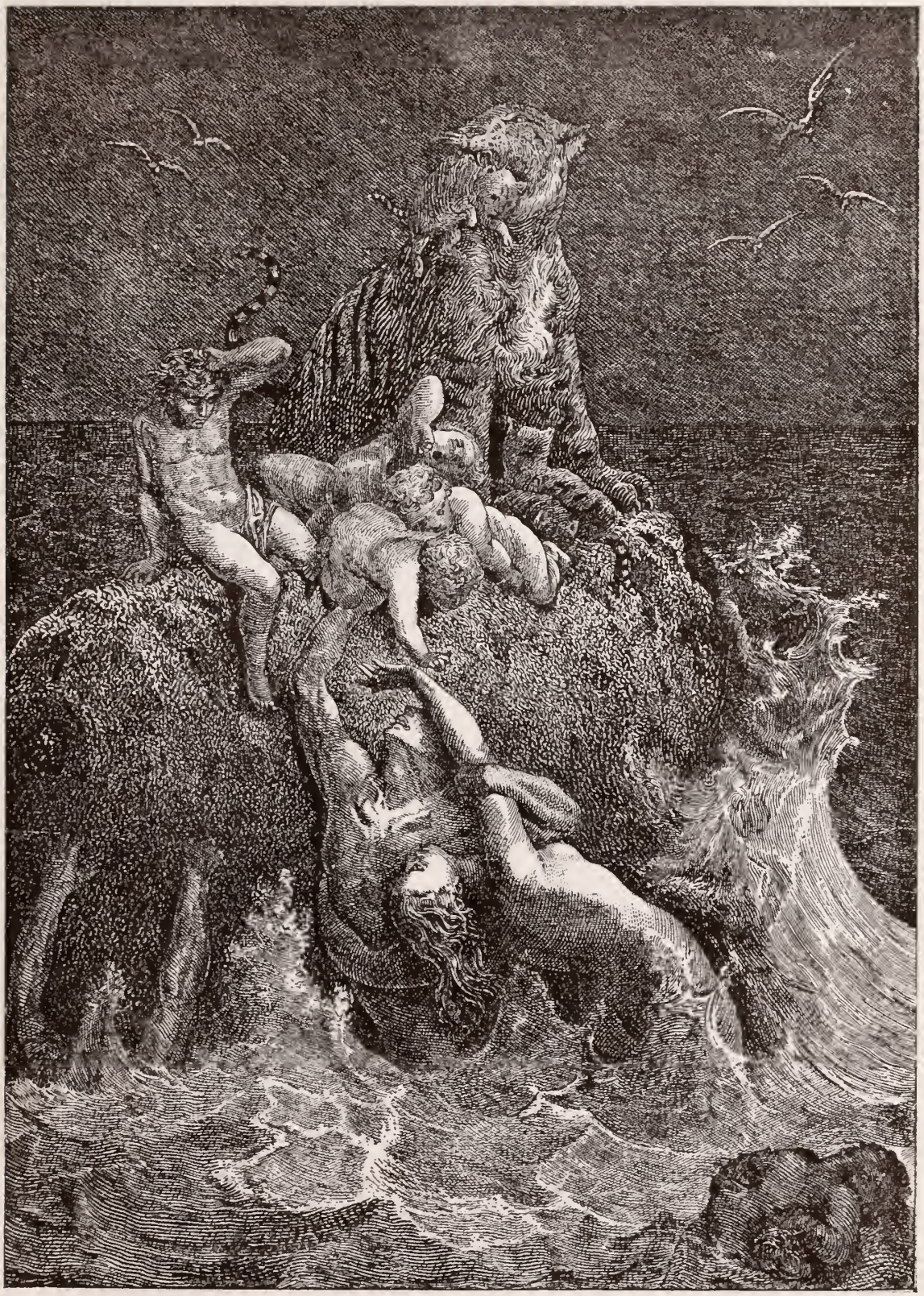

SYNDFLODEN

1. Mos. 7. 21.

. . . de aad og drak, tog tilægte og bortgiftede
lige til den Dag, da Noah gik ind i Arken,
og de vidste ikke af, før Vandfloden kom og tog dem alle.

NOAH FORBANDER CHAM

1. Mos. 9. 25.

Forbandet være Canaan! Trælles Træl for sine Brødre.

BABYLONS TAARN

1. Mos. 11. 4.

Og de sagde: »Kom lad os bygge et Taarn, hvis Spir naar Himlen.«
Men Gud sagde Nej, og han forvirrede deres Tungemaal,
saa den ene ikke forstod den anden.
Saa spredtes de over al Jorden.

ABRAHAM OG HAGAR

1. Mos. 21. 14.

Og Sara sagde til Abraham:
»uddriv denne Trælkvinde og hendes Søn!
thi Trællesønnen skal ikke arve med min Søn.«

HAGAR OG ISMAEL I ØRKENEN

1. Mos. 21. 15.

Hun vilde ikke se sin Dreng dø;
saa sad hun lige overfor og græd.
Men Gud hørte Drengens Røst.

ABRAHAM GAAR FOR AT OFRE ISAK

1. Mos. 22. 6.

»Min Fader! se her er Ved og Ild!
men hvor er Lammet til Brændoffer?«

SARAS BEGRAVELSE

1. Mos. 23. 19.

Og Sara døde, og Abraham kom for at sørge
over Sara og for at græde over hende.

REBEKKA VED BRØNDEN

1. Mos. 24. 15.

Se! da kom Rebekka ud, en Jomfru
meget skøn at se til,

ISAK MODTAGER REBEKKA

1. Mos. 24. 64.

Og Rebekka opløftede sine Øjne og saa Isak,
og hun skyndte sig at stige ned af Kamelen.

ISAK VELSIGNER JAKOB

1. Mos. 27. 27.

Røsten er vel Jakobs, men Hænderne er Esaus.

JAKOBS DRØM

1. Mos. 28. 11.

Og han drømte, og se! en Stige var oprejst paa Jorden,
og det øverste deraf naaede til Himlen, og Guds Engle
steg op og ned ad den.

JAKOB SOM HYRDE

1. Mos. 29. 20.

Saa tjente Jakob syv Aar for Rachel,
og de var i hans Øjne som faa Dage,
thi han elskede hende.

JAKOBS KAMP MED ENGELEN

1. Mos. 32. 24.

Jeg slipper Dig ikke, før Du velsigner mig!

JOSEF BLIVER SOLGT AF SINE BRØDRE

1. Mos. 37. 25.

I tænkte ondt mod mig,
men Gud vendte det til det gode.

JOSEF UDTYDER FARAOS DRØM

1. Mos. 41. 14.

De plagede hans Fødder med Lænker,
hans Sjæl var i Jern.
Da sendte Kongen Bud og lod ham løs,
Herskeren over Folkeslag gav ham fri.

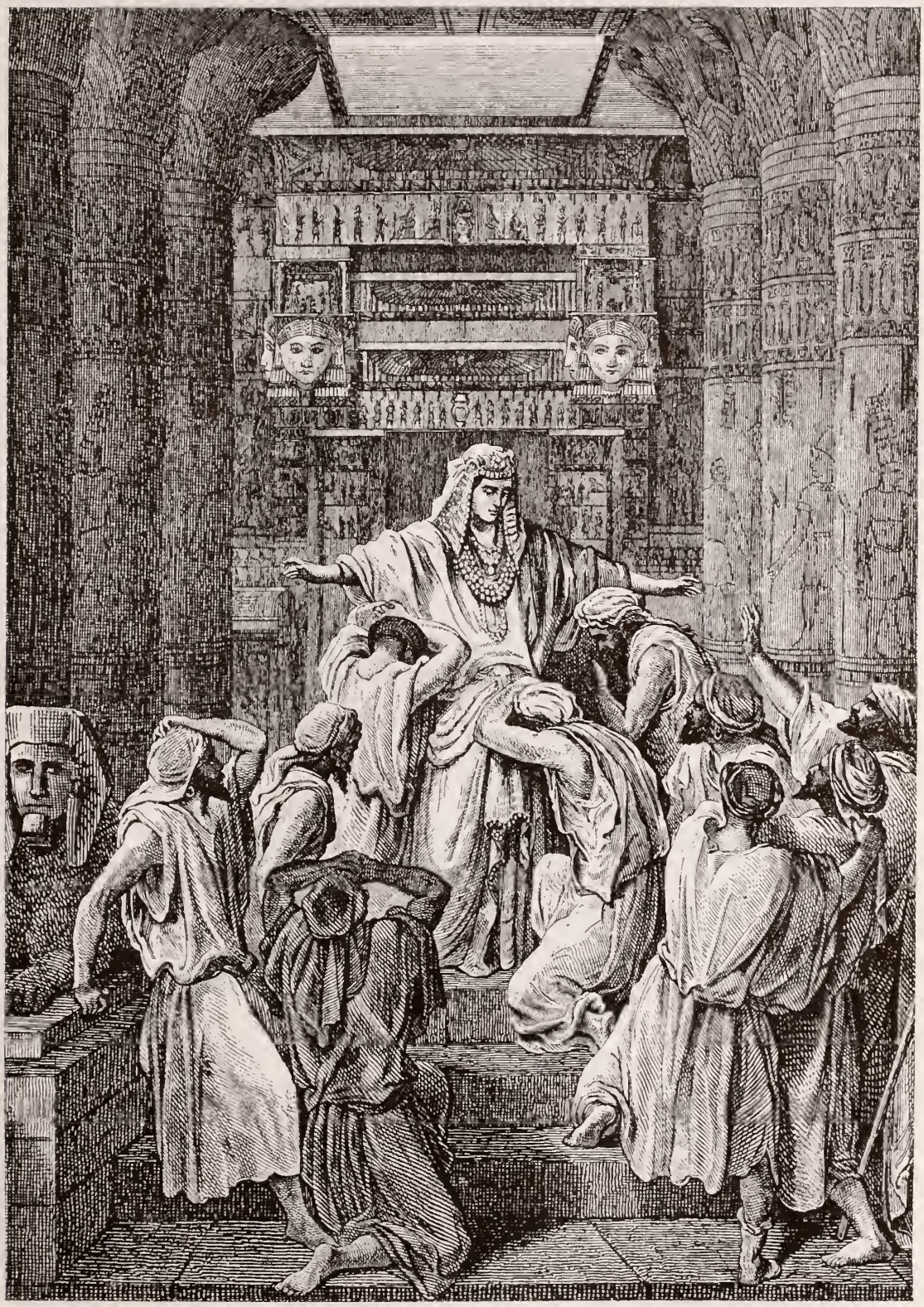

JOSEF GIVER SIG TILKENDE FOR SINE BRØDRE

1. Mos. 45. 1.

»Jeg er Josef, Eders Broder, som I solgte til Ægypten.
Lever min Fader endnu?«

JAKOB DRAGER TIL ÆGYPTEN

1. Mos. 46. 1.

Og Gud sagde til Israel:
Frygt ikke for at drage til Ægypten, thi jeg
vil drage med Dig.

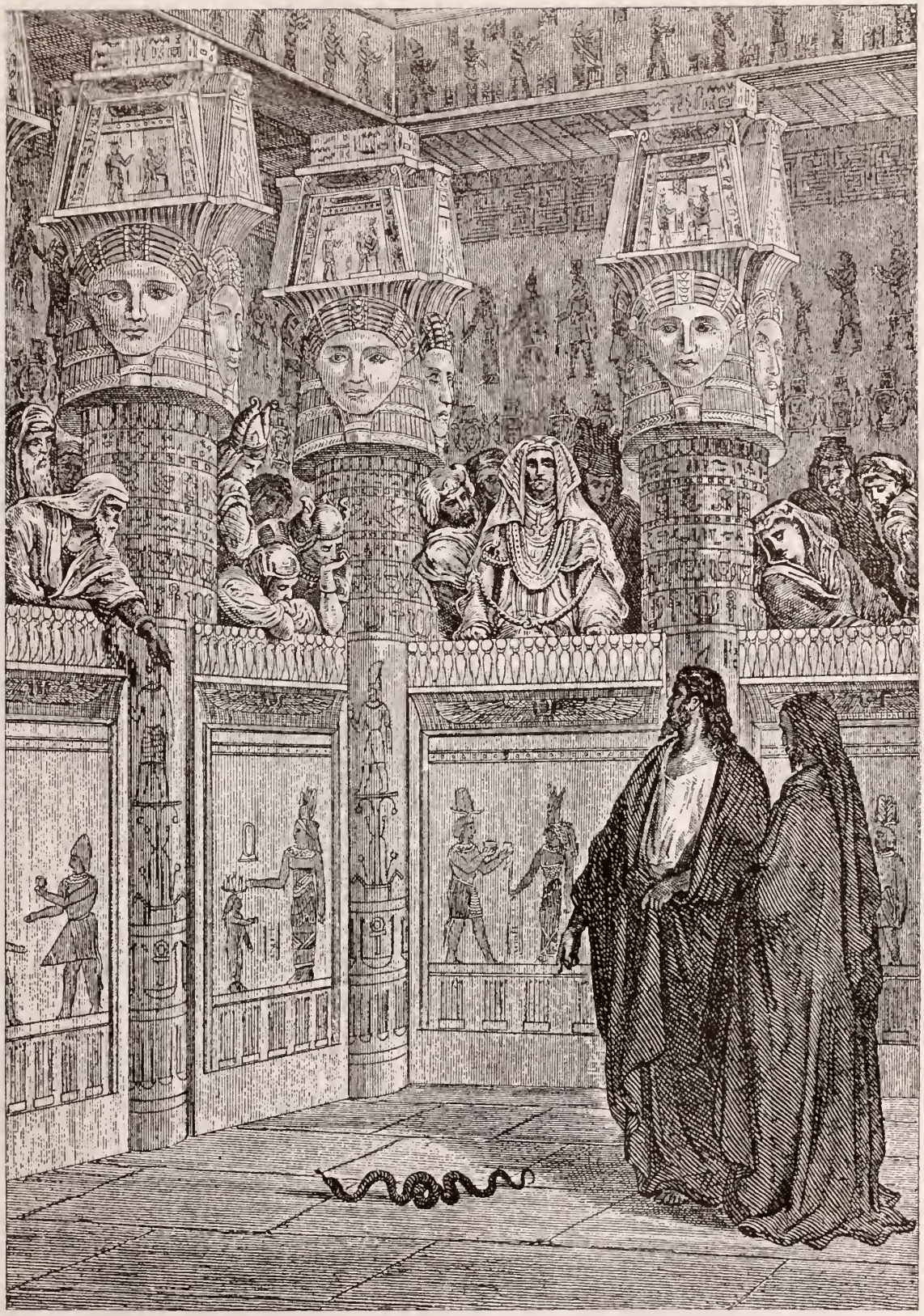

MOSES FOR FARAO

2. Mos. 7. 10.

Og Aron kastede sin Stav for Farao's Ansigt
og den blev til en Slange.

DET ÆGYPTISKE MØRKE

2. Mos. 10. 22.

Og Herren sagde til Moses:
Ræk Din Haand op mod Himlen, og der skal blive et Mørke over Ægyptens Land, saa man skal kunne tage paa det.

DE ÆGYPTISKE FØRSTEFØDTES DØD

2. Mos. 12. 29.

Og det skete ved Midnatstid, at Herren
ihjelslog alle førstefødte i Ægyptens Land
fra den førstefødte hos Farao, som sad paa sin Trone,
indtil den førstefødte hos Fangen, som sad i sit Fængsel.

FARAO OPFORDRER MOSES OG ISRAEL TIL AT REJSE

2. Mos. 12. 31.

Da stod Farao op om Natten, han og alle Ægyptere,
og der blev et stort Skrig, og han kaldte Moses
om Natten og sagde: »Gaa ud fra mit Folk.«

FARAOS UNDERGANG I DET RØDE HAV

2. Mos. 14. 28.

Farao sank med sin stolte Hær
som Sten i de dybe Bølger.
Herren er med paa vor Vandringsfærd,
ham Israel tryggelig følger.

AABENBARINGEN PAA SINAI

2. Mos. 19, 16.

Og dette skete paa den tredie Dags Morgen.
Der var Torden og Lyn og tunge Skyer om Bjærget,
alt Folket bævede, og Moses førte det ud til Møde med Gud.

DU SKAL IKK
HAVE FREMME
GUDER FOR
DU SKAL IKKE TA
HERRENS DIN GUDS
NAVN FORFÆNGELIG.
KOM IHU AT DU
HOLDER HVILE-
GEN HELLIG
ER DIN FADER OG

MOSES

MOSES VED KLIPPEN

4. Mos. 20. 11.

Og Moses slog Klippen med sin Stav to Gange,
da kom der meget Vand ud.

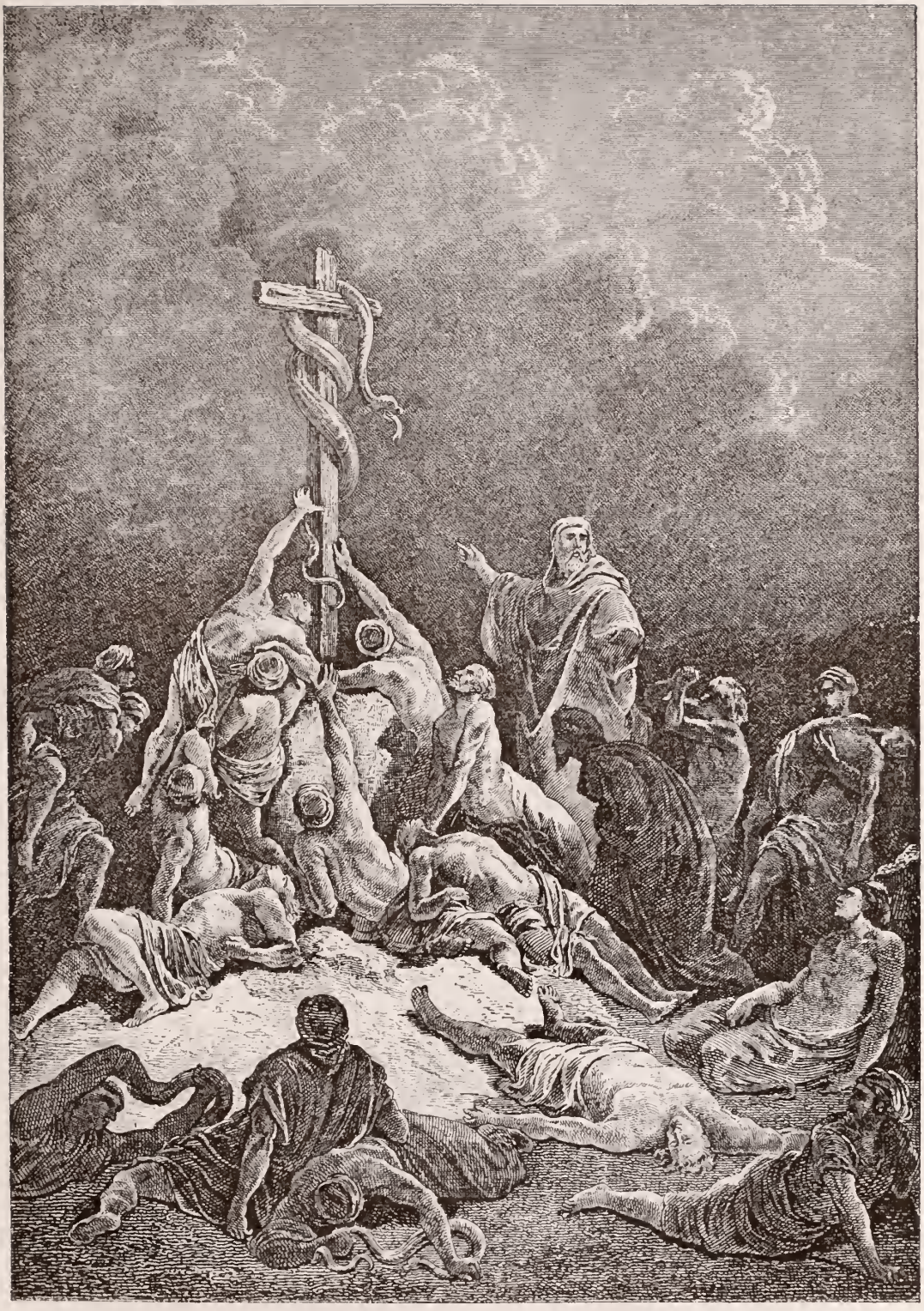

KOBBERSLANGEN

4. Mos. 21. 9.

Ligesom Moses ophøjede Slangen i Ørkenen,
saaledes skal Menneskesønnen ophøjes, at hver
den, som tror paa ham, skal have evigt Liv.

ENGELEN OG BILEAM

4. Mos. 22. 31.

Hvorledes skal jeg forbande den, som Gud ikke forbander?
hvorledes tale ondt over den, Herren ikke taler ondt over?

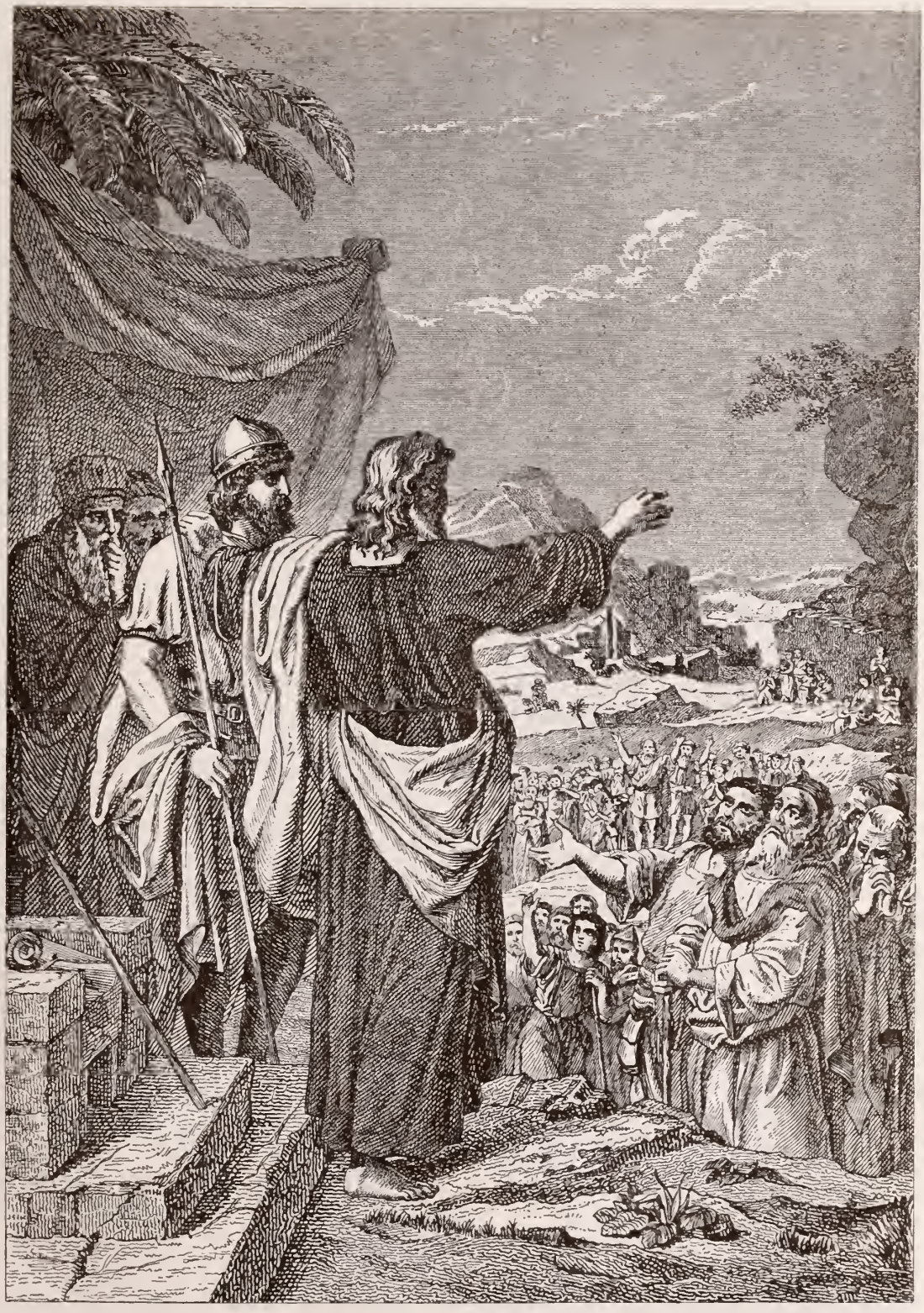

MOSES INDVIER JOSVA

5. Mos. 31. 7. 8.

Og Moses talede disse Ord til Israel:
Jeg er i Dag Hundrede og tyve Aar; jeg kan ikke mere
gaa ud og gaa ind; men Josva han skal
drage frem for Dit Aasyn, som Herren har talt.

JOSVA SMYKKES SOM OVERDOMMER

5. Mos. 31. 2.-3.

Og Herren sagde til Josva:
»Paa denne Dag vil jeg begynde at gøre Dig stor
i Israels Øjne.«

ISRAEL GAAR OVER JORDAN

Josva 3. 13.

Og Præsterne, som bar Herrens Pagts-Ark,
stod paa det tørre ude midt i Jordan uden at røre sig,
og hele Israel gik over tørskoede.

ENGELEN OG JOSVA

Jos. 5. 13. 15.

Da Josva var ved Jericho saa han en Mand for sig
med draget Sværd og han spurgte: »hører Du til os
eller vore Fjender?«
Og han sagde: »Jeg er Fyrsten over Herrens Hær.«

JERIKOS MURE

Jos. 6. 20.

Og det skal ske, naar I blæser i Luren med lange Toner,
da skal al Folket opløfte et stort Skrig,
og da skal Stadens Mure falde.

JOSVA SKAANER RAHAB

Jos. 6. 25.

Men Rahab og hendes Faders Hus og alle,
som hørte hende til, lod Josva leve.

AIS BRAND

Jos. 8. 18.-20.

Og Josva og hans Folk lod sig slaa og flyede paa Skrømt,
men Ais Indbyggere forfulgte ham, saa der ikke var en Mand
tilbage i Byen. Da rejste Bagholdet sig og indtog Staden,
og de satte Ild paa den.

SEJR OVER AMORITERNE

Jos. 10. 11.

Og det skete, da Amoriterne flyede for Josva og hans Vældige, at Herren lod falde Sten over dem paa det Sted, hvor man gaar ned fra Beth-Horon.

JOSVA BYDER SOLEN STAA STILLE

Jos. 10. 12.

Paa den Dag, da Herren gav Amoriterne for Israels Børns Ansigt,
raabte Josva for Israels Øjne:
»Sol! stat stille i Gibeon og Maane i Ajalons Dal.«
Saa stod Solen stille, indtil Folket havde hævnet sig paa
deres Fjender. Og der var ingen Dag som denne.

ENGELENS AABENBARING

Dom. 2. 1.

Da talede Herrens Engel til Folket og sagde:
Efterdi I ikke adlød Herrens Befaling vil jeg ikke uddrive
Eders Fjender, men de skal være Eder paa Siden og
deres Guder skal være Eder til en Snare.

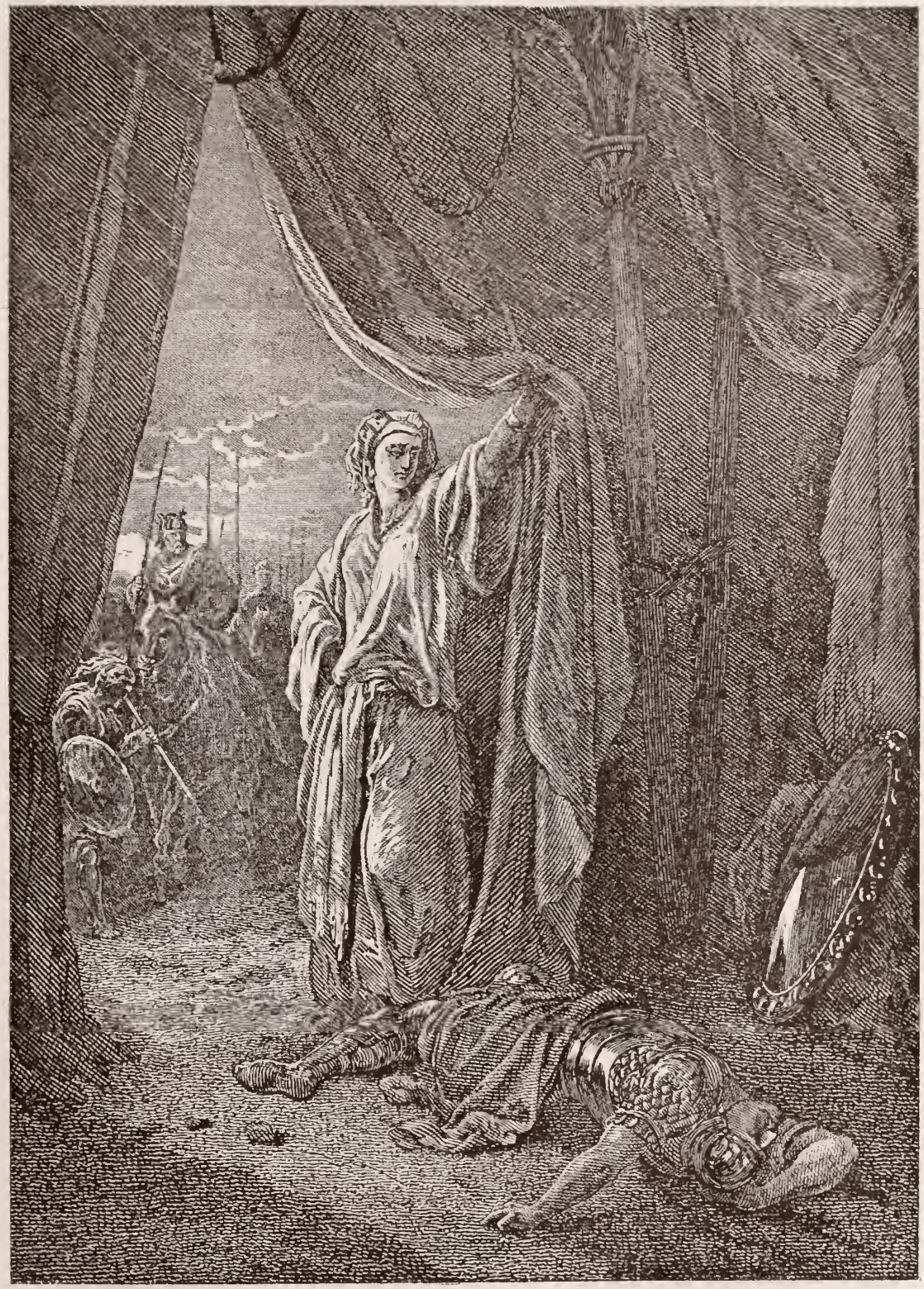

JAEL OG SISERA

Dom. 4. 22.

Og Sisera, Canaans Konges Hærfører, flygtede for Israeliterne og kom til Jaels Telt. Men da han sov fast i sin Udmattelse, tog Jael, Hebers Hustru, en Teltnagel og en Hammer og slog Naglen gennem hans Tinding, saa at den gik ned i Jorden.

DEBORAS SEJERSSANG

Dom. 5. 1.

Og Profetinden Debora, som den Gang var Dommer i Israel,
sang Herren en Sang:
Hører I Konger! mærker I Fyrster! jeg vil synge Herren en
Lovsang, fordi der er taget Hævn i Israel.

GIDEONS VALG AF KRIGERE

Dom. 7. 5.

Herren sagde til Gideon: Folket er for mange, de vil rose
sig mod mig. Før dem til Vandet, og hver den som bøjer sig
paa sine Knæ for at drikke, skal Du ikke tage med Dig.
Da var der kun 300 tilbage; men Gud gav Midianiterne i deres Haand.

ABIMELEKS DØD

Dom. 9. 54.

Abimelek havde dræbt sine 70 Brødre og opkastet sig til Konge over Israel, men da han stormede Taarnet i Thebez, knuste en Kvinde hans Pande med en Kværnsten, og han raabte til sin Væbner: Dræb mig med Sværd, at de ikke skal sige, »en Kvinde slog ham ihjel.«

JEFTAS DATTER MØDER FADEREN

Dom. 11. 34.

Og Jefta lovede Herren, at den første han mødte,
naar han vendte hjem med Sejr, skulde høre Herren til
som et Brændoffer —
og se hans Datter, hans eneste, gik ud imod ham med Trommer
og Dans.

JEFTAS DATTER FORBEREDES TIL DØDEN

Dom. 11. 38.

Men hun sagde: Har Du givet Herren et Løfte, saa gør
med mig, som Du lovede; men giv mig to Maaneder,
at jeg med mine Veninder kan begræde min Jomfrustand.

SAMSON OG DALILA

Dom. 16. 17.

Hans Fader og hans Moder sagde til Samson: Er der ingen Kvinde blandt al mit Folk, at Du gaar at tage en Hustru af de uomskaarne Philistre?

SAMSONS DØD

Dom. 16. 30.

Og Samson sagde: Min Sjæl dø med Philisterne, og han bøjede sig med Kraft. Da faldt Huset, og han dræbte flere ved sin Død end i sit Liv.

LEVITEN EFRAIMS HUSTRU

Dom. 19. 27.

Mændene i Gebea handlede skændigt mod Ephraims Hustru den hele Nat. Men om Morgenen, da Dørene blev lukket op, var hun faldet foran Døren, og hendes Hænder laa paa Dørtærskelen.

EFRAIM FØRER SIN HUSTRUS LIG OM I LANDET

Dom. 19. 28.

Saa tog han hendes Lig op paa Æslet, men da han kom til sit Hus, huggede han sin Hustrus Lig i 12 Stykker og sendte dem om til al Israels Landemærker.

BENJAMINITERNE RØVE SILOS DØTRE

Dom. 21. 23.

Naar Silos Døtre gaar ud at danse, da maa I gaa ud af Vingaardene og gribe Eder hver sin Hustru, at Benjamins Stamme ikke skal uddø.

NOOMI OG HENDES SVIGERDATTER

Ruth. 1. 14.

Og Ruth sagde: Hvor Du gaar hen, der vil jeg gaa hen,
Dit Folk er mit Folk, og Din Gud er min Gud.

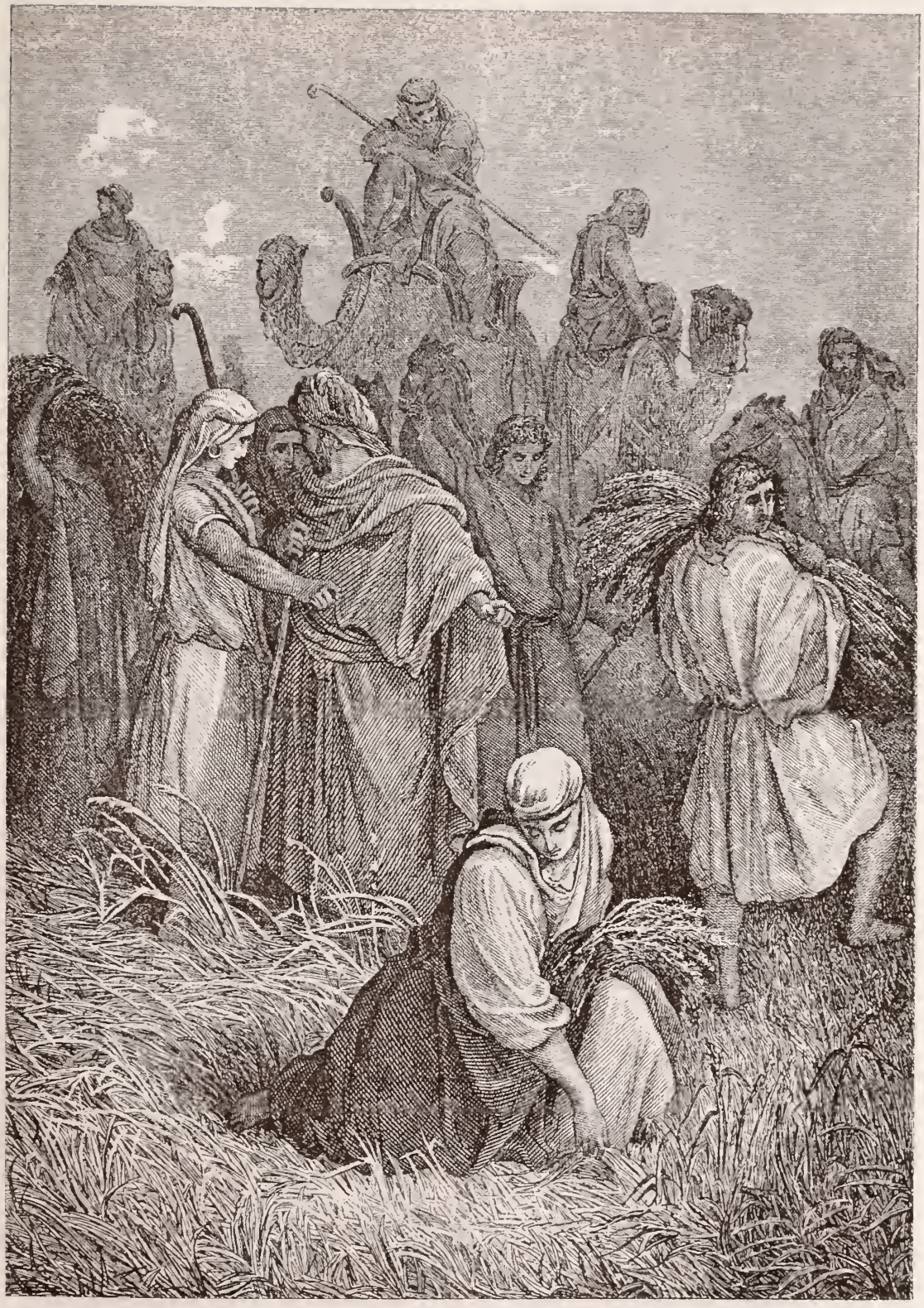

RUTH OG BOAS

Ruth. 2. 5.-7., 13.-14.

Hvo er den unge Kvinde, som sanker paa min Ager?
Og Høstfogden svarede: det er hende, som kom fra Moabitternes Land med Noomi.

SAMUEL KALDES TIL PROFET

1. Sam. 3. 16. - 18.

Da kaldte Herren igen og sagde: Samuel! Samuel!
og han sagde: Tal Herre! Din Tjener hører!
Og Samuel gik med Herrens Budskab til Eli.

TILBAGEKOMSTEN AF PAGTENS ARK

1. Sam. 6. 7.-8.

Philisterne sendte omsider efter Præsternes Raad Arken tilbage. Køerne, som var forspændt Vognen, førte den til Beth-Semes, og Folkene dèr tog imod den med Glæde.

SAMUEL DRÆBER AGAG

1. Sam. 15. 33.

Samuel befaler Kong Saul at udrydde Amalekitterne og intet spare, men Saul sparer Kong Agag og prøver at undskylde sig. Da vredes Profeten og sønderhugger Agag for Herrens Ansigt.

SAUL KASTER SPYDET EFTER DAVID

1. Sam. 19. 10.

Og Saul søgte at jage Spydet gennem David, men det for i Væggen. Da flyede David.

DAVIDS FLUGT

1. Sam. 21. 10

Michal, Davids Hustru, forkyndte ham, at Saul stræbte ham efter Livet og hun frelste ham ved at fire ham ned gennem et Vindue.

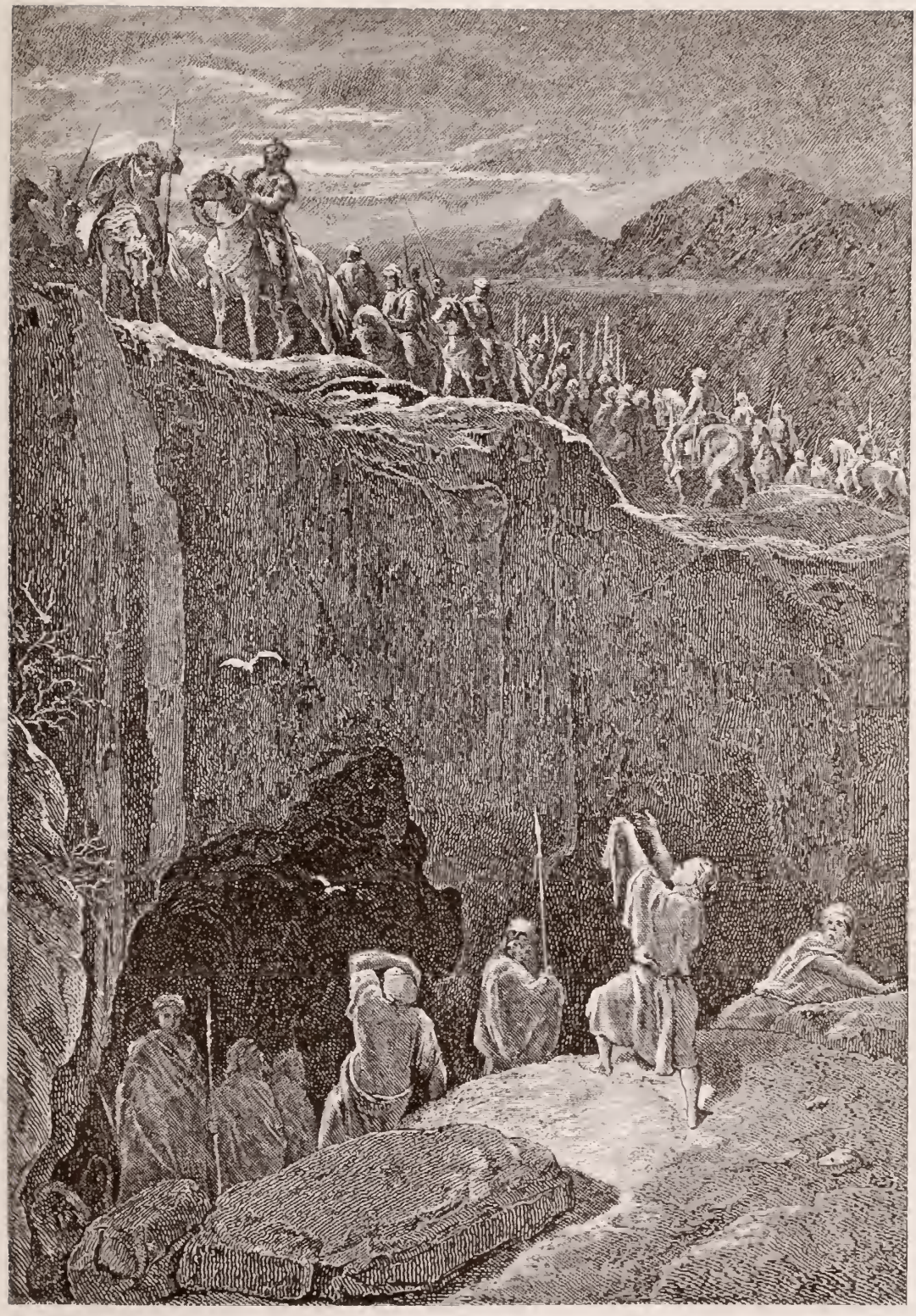

DAVID VISER SAUL AT HAN HAR SKAANET HAM

1. Sam. 24. 8.

Jeg vilde ikke lægge Haand paa Herrens Salvede!
Se Fligen, som jeg skar af Din Kappe!
Og Saul sagde: Du er retfærdigere end jeg, thi Du
har betalt mig godt for ondt.

SAUL OG TROLDKVINDEN

1. Sam. 28. 15.

Da sagde Kvinden: Hvem skal jeg mane Dig frem?
Saul sagde: Lad Samuel komme op!
Da kom der en gammel Mand klædt i en Kappe,
og han sagde til Saul: Hvorfor gjorde Du mig Uro?

SAULS DØD

1. Sam. 31. 4.

Da sagde Saul til sin Væbner: Drag Dit Sværd og stik mig.
Men hans Vaabendrager vilde ikke, thi han var bange.
Saa tog Saul Sværdet og styrtede sig deri.

KAMP MELLEM ISBOSETHS OG DAVIDS FOLK

2. Sam. 2. 14.

David blev salvet til Konge af Juda, men Isboseth,
Sauls Søn, blev Konge over Israel. Og Davids Tjenere drog ud imod
Isboseths Tjenere og de stødte sammen ved Gibeons Dam. Der
drog de unge Karle frem at stride, 12 for Isboseth og 12 for David.

DAVID OG URIAS

Og David skrev et Brev til Joab sin Krigsøverste
og sendte det ved Urias Haand: sætter Urias foran,
hvor Kampen er stærkest, at han kan blive slagen og do.

DAVID STRAFFER AMMONITERNE

2. Sam. 12. 31.

Og David tog Ammons Konges Krone; den havde en Vægt af en Centner Guld og var besat med Ædelstene, og saare meget Bytte. Men Folket førte han ud og lagde dem under Tærskeslæder af Jern og lod dem gaa gennem Teglovnen.

JOAB I EFRAIMS SKOV

2. Sam. 18. 14.

Absalons Hovedhaar kom fast i de vredne Grene under den store Eg,
og han blev hængende mellem Himmel og Jord, men Muldyret løb videre.
Da tog Joab tre smaa Spyd og stødte dem i Absalons Hjerte.

DAVID BEGRÆDER ABSALONS DØD

2. Sam. 18. 33.

Da David hørte dette, blev han hæftig bevæget og gik op paa
Salen og græd. Og der han gik, sagde han: Gid jeg var dod
for Dig Absalon, min Søn! min Son!

ABISAI REDDER DAVID

2. Sam. 21. 17.

Kongen blev træt i Kampen mod Philisterne. Og Isbi-Benop
havde et Spyd, hvis Vægt var tre Hundrede Sekel Kobber, hvormed han
vilde dræbe David; men Abisai hjalp ham og dræbte Philisteren.

SALOMONS DOM

1. Kong. 3. 25.

Og Kongen sagde: Deler det levende Barn og giv dem
hver Halvdelen.
Da raabte det levende Barns Moder: Slaa det dog ikke ihjel,
saa giver det hellere til hin Kvinde.
Men Kongen sagde: Giver denne det levende Barn.

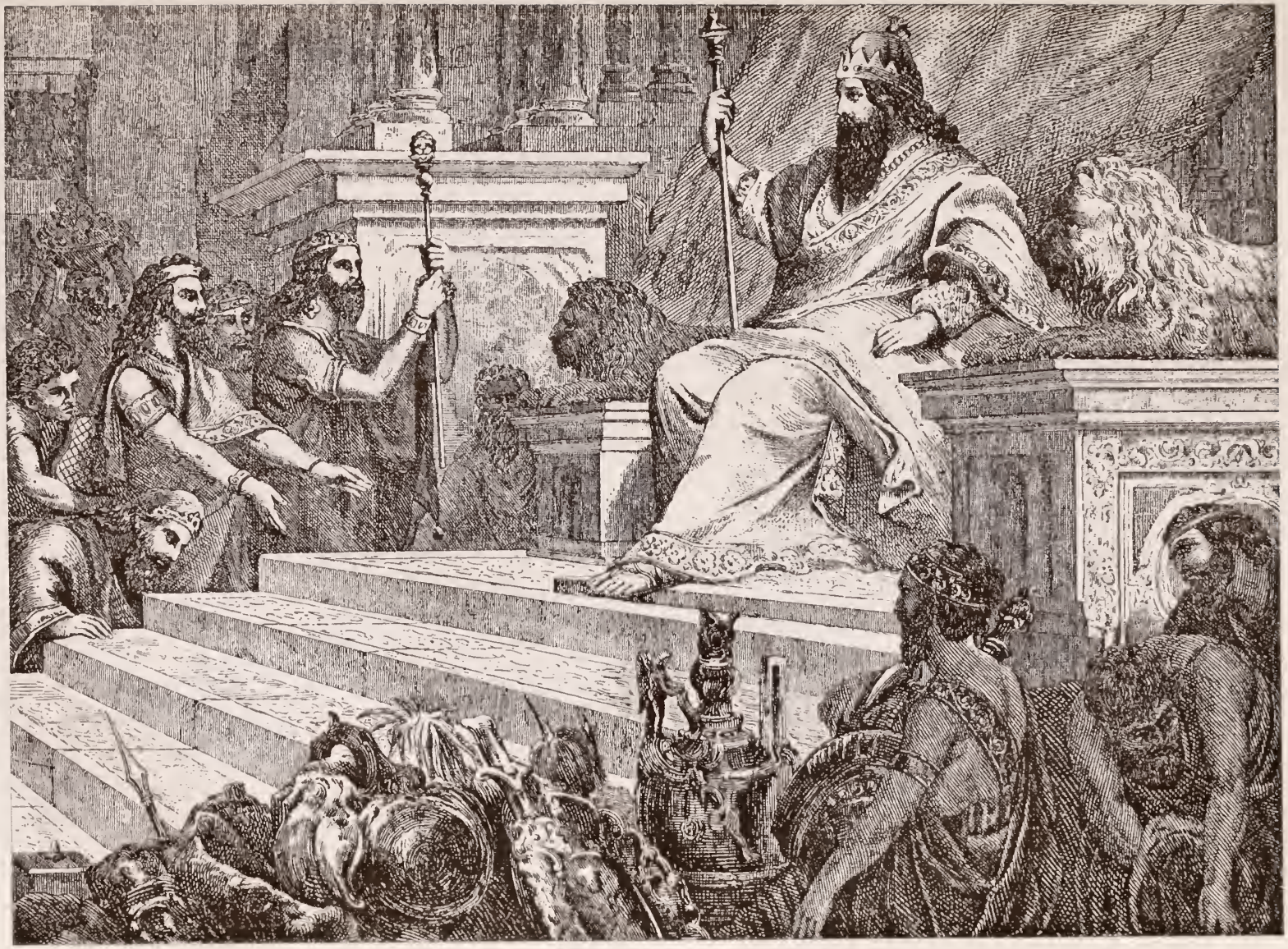

SALOMON I SIN HERLIGHED

1. Kong. 7. 7.

Og han gjorde en Tronsal, den var beklædt med Ceder
paa Gulvet fra den ene Ende til den anden.

SALOMON INDVIER TEMPLET

1. Kong. 8. 27.

. . . at Dine Øjne maa være opladte over dette Hus Dag og Nat,
og Du vil høre Dit Folk Israels ydmyge Begæringer,
som de skulle bede paa dette Sted.

SALOMON MODTAGER DRONNINGEN AF SEBA

1. Kong. 10. 2.

Og Dronningen af Seba hørte Salomons Rygte
i Herrens Navn og kom for at prøve ham med
mørke Taler.

SALOMON DEN VISE

1. Kong. 10. 23.

Og Kong Salomon blev større end alle Konger paa Jorden
ved Rigdom og ved Visdom.

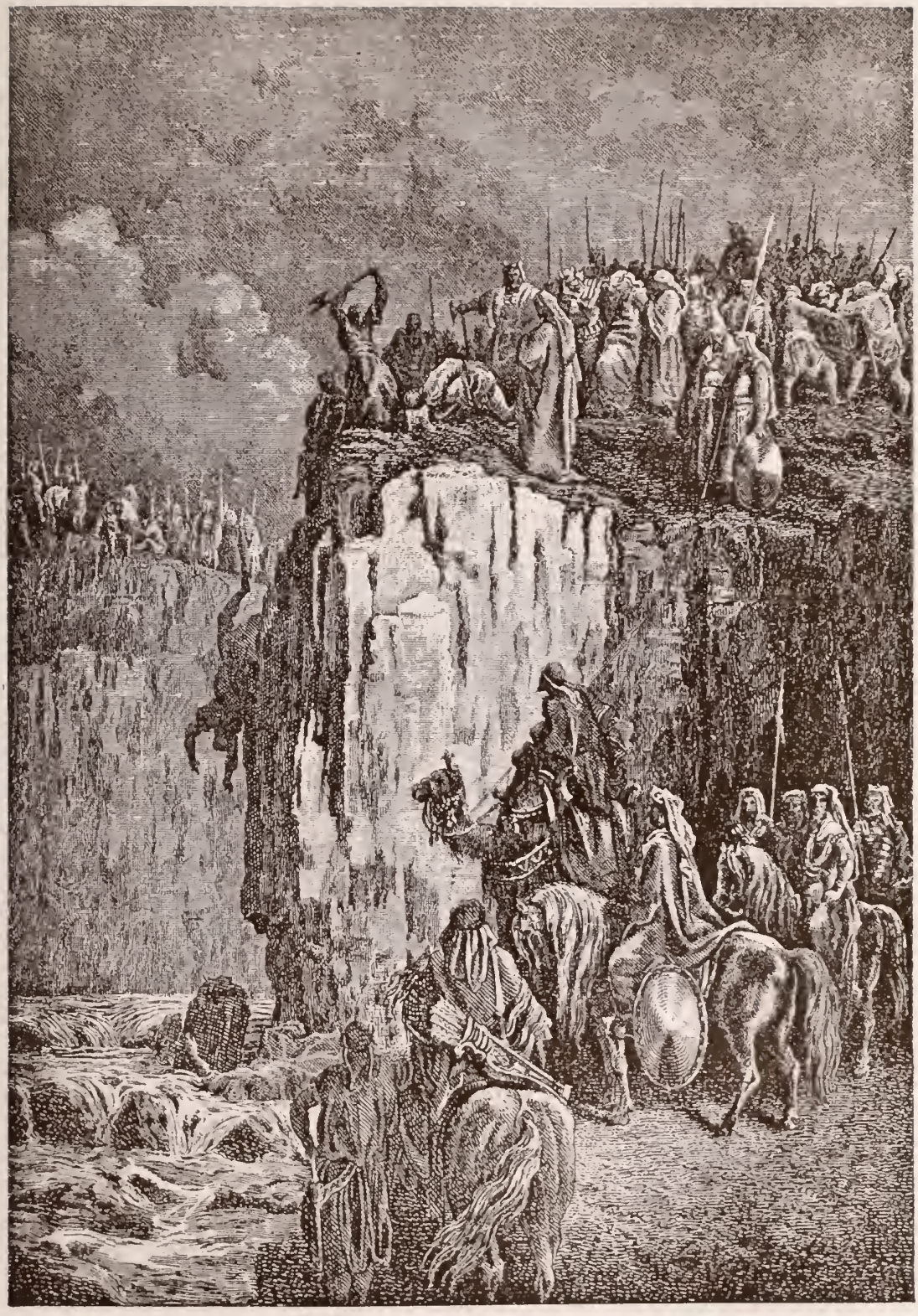

ELIAS DRÆBER BAALS PRÆSTER

1. Kong. 18. 40.

Og Elias bad: Bønhør mig Herre, at dette Folk maa
vide, at Du er Gud. Da faldt Herrens Ild og fortærede
Brændofferet.
Men Elias raabte: Griber Baals Profeter, at ingen af dem undkommer.

ELIAS OG ENGELEN

1. Kong. 19. 5.

En Engel rørte ved ham og sagde: Staa op! spis!
og se ved hans Hovedgærde var en Kage bagt paa Gløder og
en Krukke Vand.

AKAB SLAAR SYRERNE

1. Kong. 20. 29.

Og det skete paa den syvende Dag, da begyndte Slaget,
og Israel slog Syrerne, Hundrede Tusind Fodfolk
paa en Dag.

AKABS DØD

1. Kong. 22. 34.

Og en Mand spændte Buen paa Lykke og Fromme og skød
Israels Konge mellem Remmene og Panseret.
Og man skyllede Vognen ved Samarias Dam, og Hundene
slikkede hans Blod.

ELIAS HIMMELFART

2. Kong. 2. 11.

Og det skete, der Elias og Elisa gik videre og talte,
da kom der en Ildvogn, og Elias for i en Storm til Himmelen.

ELISA OG BØRNENE I BETHEL

2. Kong. 2. 24.

Saa blev Vandet sundt indtil denne Dag efter
Elisa's Ord, som han talede. Men Drenge af Staden spottede ham
»kom op Du skaldede! kom op! Og der kom to Bjorne fra Skoven
og sonderrev 42 Børn.

DEN SUNAMITISKE KVINDE FOR ELISA

2. Kong. 4. 27.

Profeten sagde til sin Dreng: Tag min Stav og gaa
læg den paa Barnets Ansigt. Men Barnets Moder sagde:
Saasandt Herren lever, jeg gaar ikke min Vej fra Dig
Da stod han op og fulgte hende.

ELISA OPVÆKKER KVINDENS SØN

2. Kong. 4. 36. 37.

Og Profeten Elisa lagde sig over det døde Barn og lagde sin Mund
paa dets Mund og sine Hænder paa dets Hænder; da gispede
Drengen indtil syv Gange og oplod sine Øjne.

HUNGERSNØD I SAMARIA

2. Kong. 6. 26.

Og Kongen sagde til hende: Hvad fattes Dig? og hun svarede:
Denne Kvinde sagde til mig: Giv Din Søn hid, saa æder vi ham
i Dag, og imorgen vil vi æde min Søn.

JESABELS DØD

2. Kong. 9. 33.

Jehu sagde: Styrter hende ned! og de styrtede Jesabel ud,
og hendes Blod overstænkede Væggen og Hestene, som sondertraadte hende.

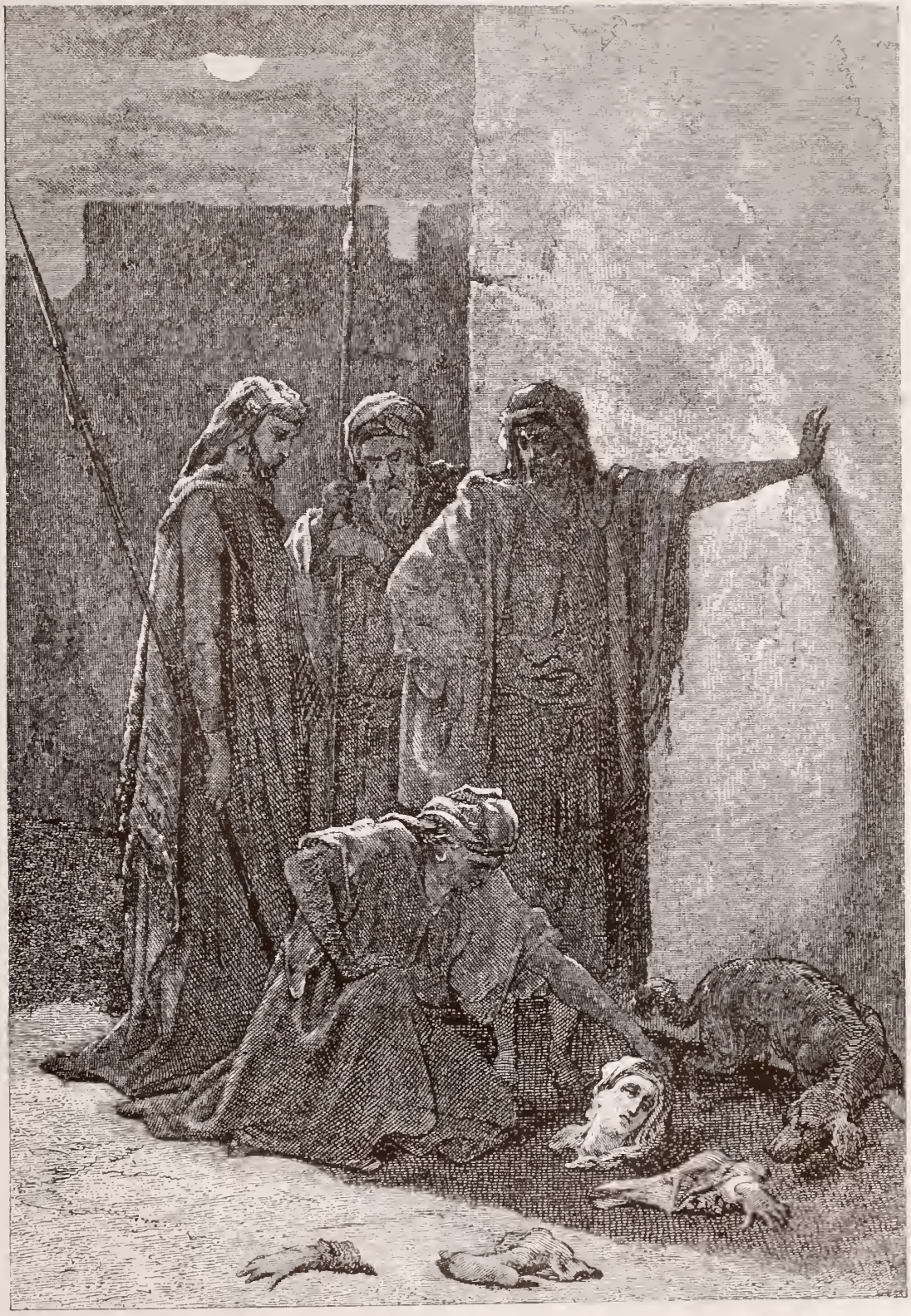

JEHUS FOLK FINDER JESABELS JORDISKE LEVNINGER

2. Kong. 9. 35.

Og da de gik hen for at begrave hende, fandt de intet af hende
uden Pandeskallen og Fødderne og det flade af Hænderne.
Men Jehu sagde: Det er Herrens Ord: Hundene skal æde Jesabels Kød.

ATHALIAS DØD

2 Kong. 11. 16

Da Dronning Athalia hører, at hendes Søn Ahasia er død, udrydder hun hele den kongelige Familie undtagen Joas, som skjules i Templet og syv Aar efter udraabes til Konge. Den Dag blev Athalia dræbt paa den Vej, ad hvilken Hestene føres til Kongens Hus.

DE FREMMEDE I SAMARIA SØNDERRIVES AF LØVER

2 Kong. 17. 25.

Kongen af Asyrien sætter hedenske Folk i Landet for de 10 Israels Stammer, som han havde bortført. Men Herren sendte Løver iblandt dem, som sønderrev dem.

ISRAELS BØRN BEGRÆDER JERUSALEM

2. Kong. 25.

Ved Babylons Floder vi grædende sad,
og ingen gad Harpen stemme.
Hvor kunde dog Hjertet være glad,
naar Tankerne vare der hjemme.

TØMMERET TIL TEMPLET FÆLDES PAA LIBANON

Esra 3. 7

Og Josua og Serubabel gav Penge til Stenhuggerne og Tømmermændene, at de skulde føre Cedertræer fra Libanon efter den Tilladelse, de havde faaet af Cyrus, Kongen i Persien.

TEMPLETS GENOPBYGGELSE

Esra 3. 10

Der de lagde Grunden til Herrens Tempel, lod de Præsterne staa
iførte deres Præstedragt og blæse i Basuner.

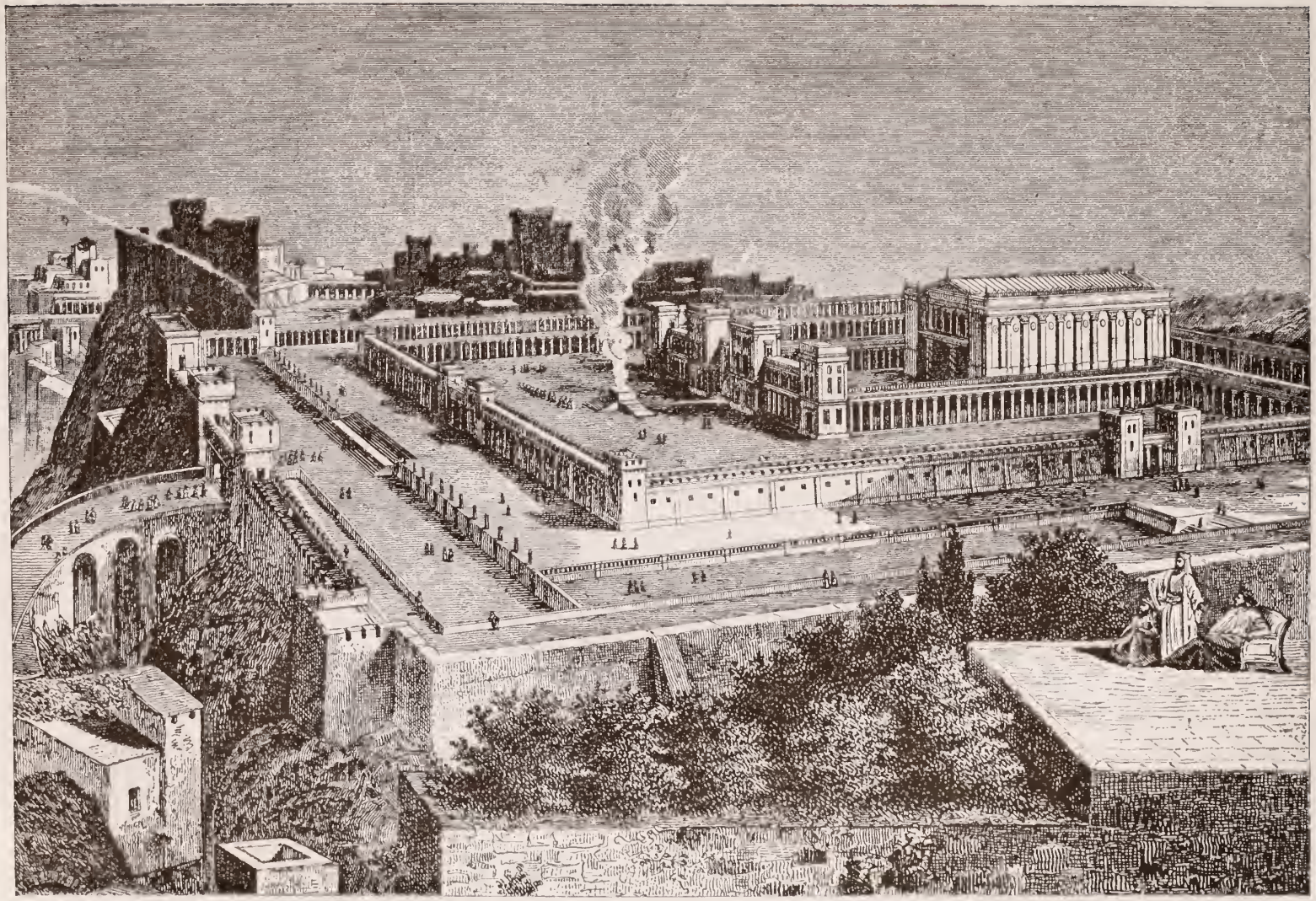

DET ANDET TEMPEL

En Hytte kun at ligne ved
Kong Salomons i Herlighed.

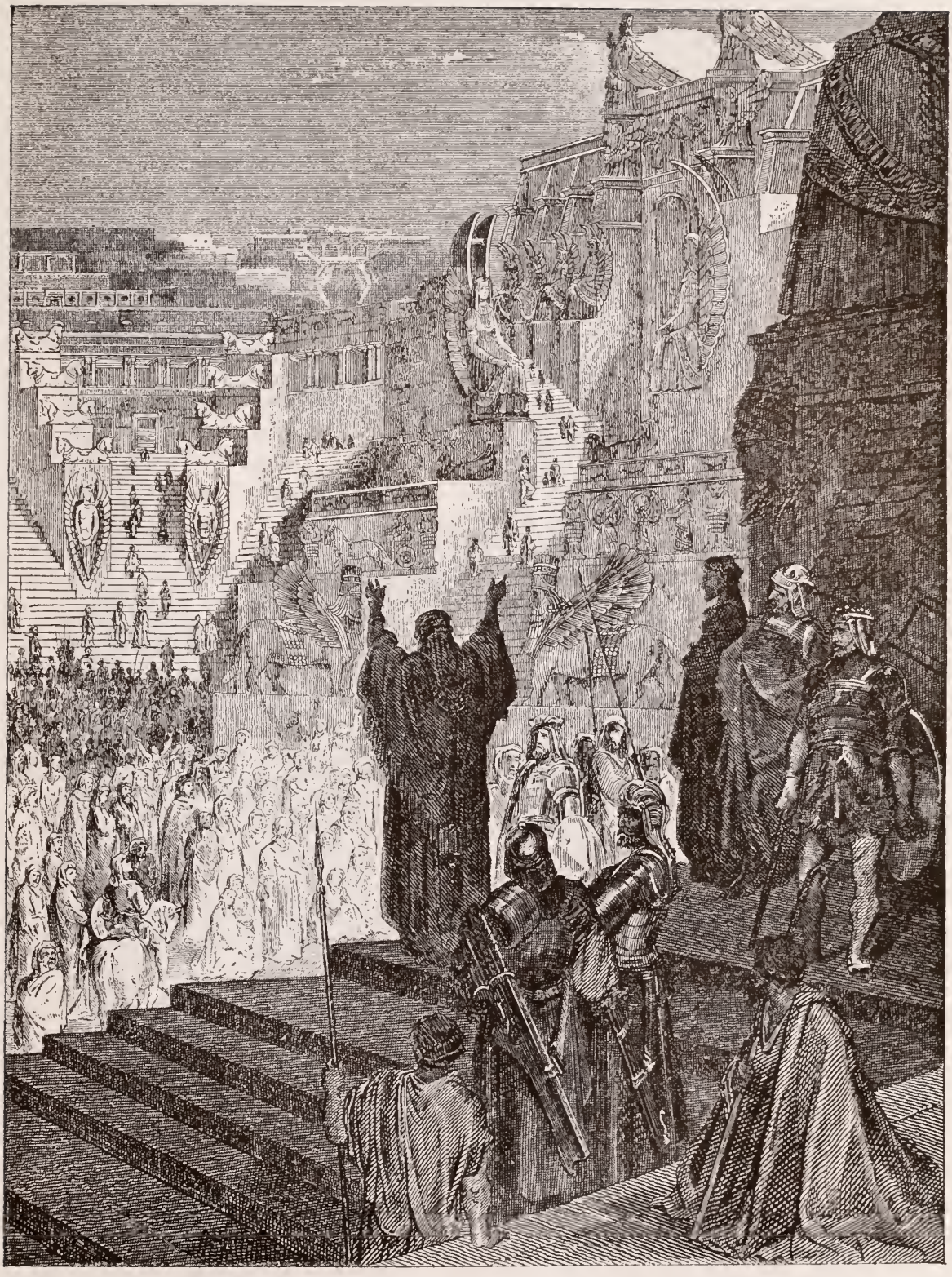

ISRAELITERNE FRIGIVES

Esra 7 11

Saa siger Artaxerxes, Kongernes Konge: Der er givet Befaling af mig, at af Israels Folk og dets Præster hvo som frivilligt vil drage op til Jerusalem maa drage med Esra, Præsten den skriftlærde.

NEHEMIA OG HANS MÆND BESER JERUSALEMS PORTE

Neh. 2. 13.

»Kommer og lader os bygge Jerusalems Mure, at vi ikke ydermere skal være til Spot.«

JERUSALEMS MURE GENOPFØRES

Neh. 4. 17.

Se! de som byggede paa Muren havde Murskeen i den ene Haand,
Vaabnet i den anden.

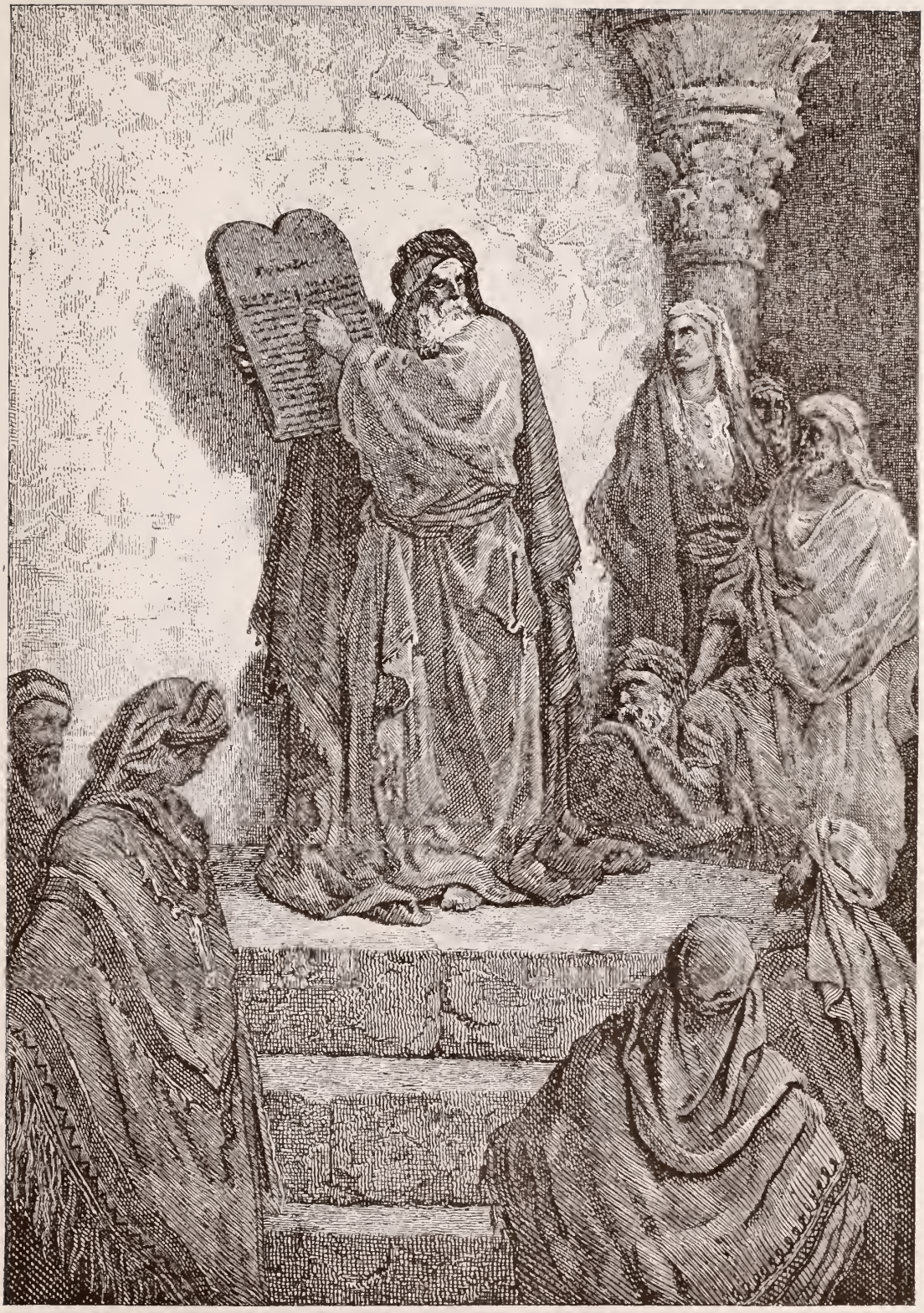

ESRA VISER FOLKET LOVEN

Neh. 8. 2.

Og Esra oplod Bogen for al Folkets Øjne, og Folket blev staaende.
Og han priste Herren den store Gud, og al Folket raabte:
Amen! Amen! med deres Hænder oprakte.

DRONNING VASTHI

Ester 1. 12.

Kong Ahasverus gjorde et stort Gæstebud og sendte Bud efter Dronning Wasthi, at hun skulde komme, for at lade Folket og Fyrsterne se hendes Dejlighed; men hun negtede det. Da blev Kongen vred og forskød hende, og han lod den Befaling udgaa over hele Riget, at hver Mand skal være Herre i sit Hus.

DRONNING ESTER GAAR I FORBØN FOR JØDERNE

Ester 5. 2.-7.

Da svarede Dronning Ester og sagde:
Har jeg fundet Naade for Dine Øjne, o Konge, saa lad
mit Liv vorde mig skænket paa min Bøn og mit Folks Liv
paa min Begæring.

ESTER STYRTER HAMANN

Ester 7. 6.

Thi vi er solgte, jeg og mit Folk, til Ødelæggelse, Mord og Undergang.
Men Kong Ahasverus sagde: Hvo er det, som har fordristet sig
til at gøre saa? Da svarede Dronning Ester:
En Fjende, denne onde Hamann.

JOB ERFARER SIN ULYKKE

Job. 1. 13.-14.

Job sagde: Nøgen kom jeg af Moders Liv, nøgen vender jeg tilbage.
Herren gav, Herren tog, Herrens Navn være lovet.

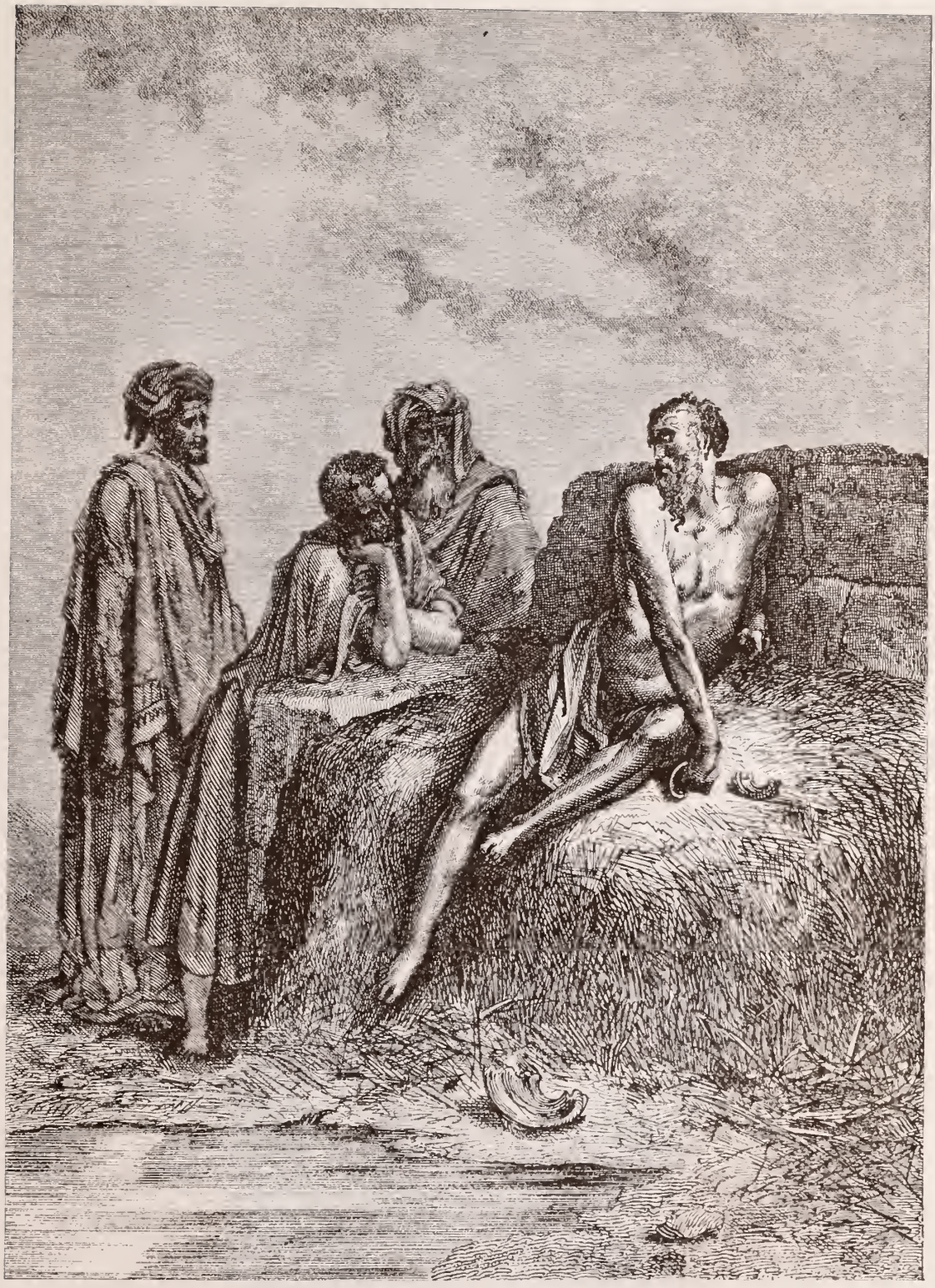

JOB GAAR I RETTE MED HERREN

Job. 23.

Se! selv Maanen er ikke blank, og Stjernerne er ikke rene
i hans Øjne, end sige da et Menneske, den Orm og et
Menneskebarn, den Maddike han er.

DAVID

JEG GLÆDEDE MIG VED DEM SOM SAGDE TIL MIG:
„VI VIL GAA TIL HERRENS HUS."

Ps. 122. 1

Vore Fødder stod i Dine Porte Jerusalem!
Herrens Stammer drog op til Dig efter Israels Lov
for at prise Herrens Navn.

ESAIAS

Es. 1. 1.

Esaias, Amoz Søns Syn om Juda og Jerusalem:
En Okse kender sin Ejermand og et Asen sin Husbonds Krybbe;
Israel kender ikke, mit Folk giver ikke Agt.

OG HANS LAND ER FULDT AF AFGUDER

Es. 2. 8.

Og Landet blev fuldt af Sølv og Guld, der er ingen Ende paa
dets Skatte; der blev fuldt af Heste, og der er ingen Ende paa dets
Vogne, og Landet blev fuldt af Afguder — de tilbeder
det, deres Fingre har gjort.

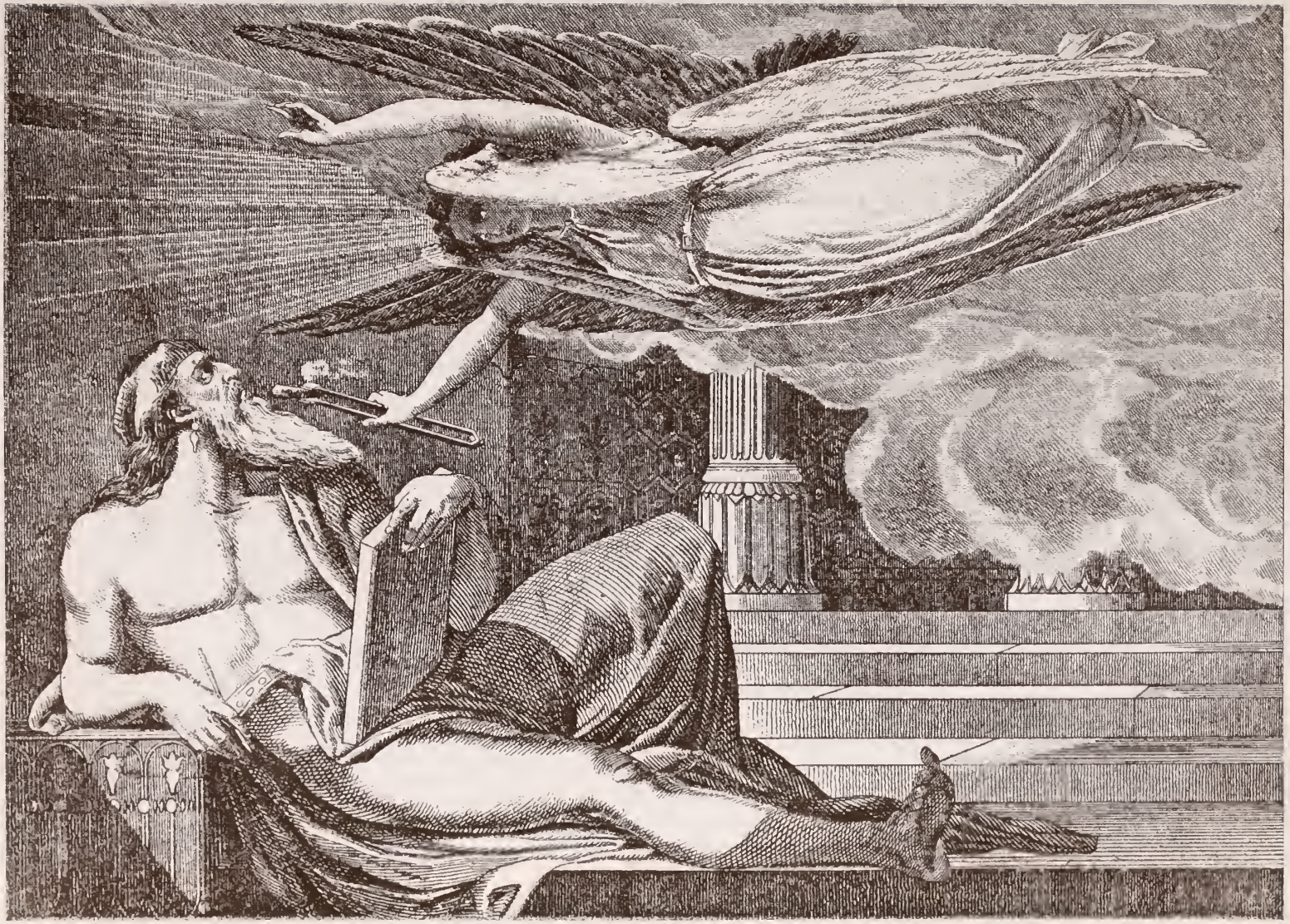

ESAIAS KALDELSE

Es. 6. 1.-6.

Da fløj en af Seraferne hen med en Glød, som
han havde taget fra Alteret og berørte min Mund med den
og sagde: Se! Din Misgerning er veget bort, og Din Synd
er sonet.

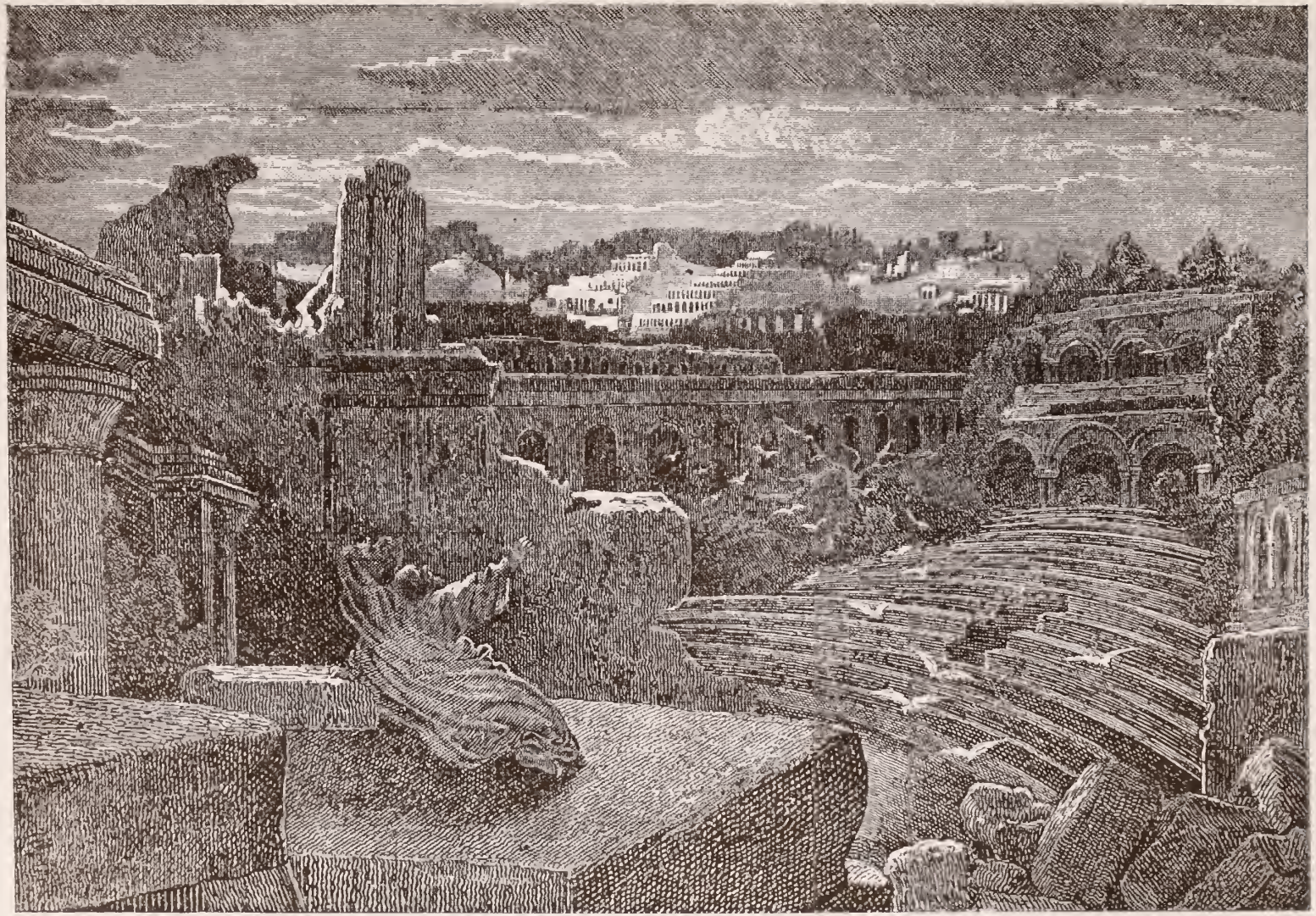

ESAIAS SER BABYLONS ØDELÆGGELSE I ET SYN

Es. 13. 1.

Hør! Bulder paa Bjærgene som af et stort Folk,
hør! Brag af Folkeslags Riger, som samler sig!
Herren, Hærskarernes Gud mønstrer sin Krigshær!

LEVIATANS UNDERGANG PROFETERES

Es. 27. 1.

Paa den Dag skal Herren med sit Sværd, det haarde, det store
og det stærke hjemsøge Leviatan*) den letfarende Slange
og Leviatan den bugtede Slange, og han skal dræbe
Uhyret i Havet.

*) Djævelen.

BABELS UNDERGANG

Es. 46. 1.

Bel*) segner, Nebo*) falder; deres Billeder kastes
for Dyrene og Fæet — —
Jeg kalder en Rovfugl fra Østen
fra et fjernt Land en Mand, som skal fuldbyrde mit Raad.

*) To af Babels Afguder.

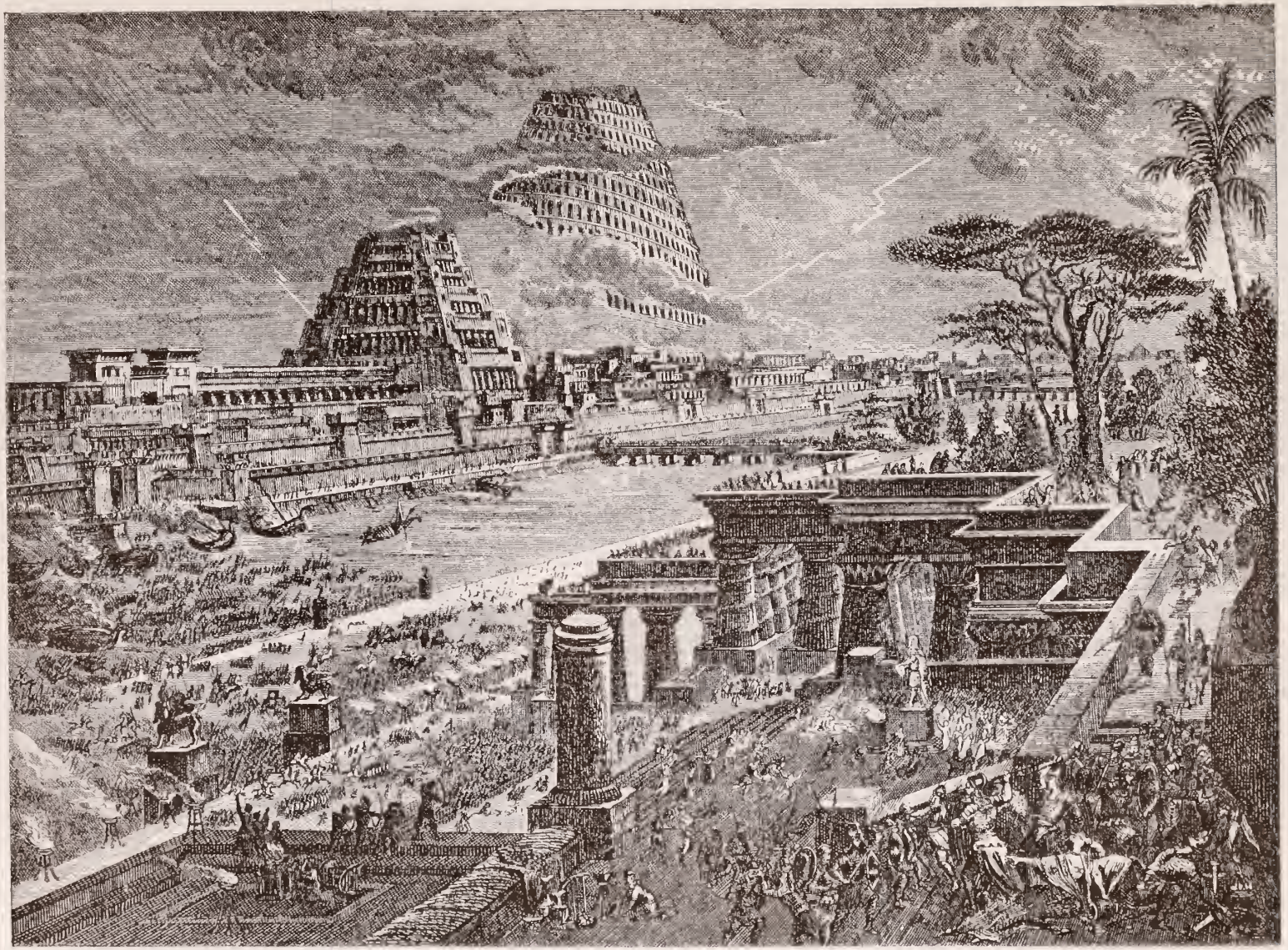

BABYLON EROBRES AF CYRUS

Es. 47. 6.-9.

Stig ned og sæt Dig i Støvet Du Babels Datter!
Sæt Dig paa Jorden uden Trone Du Kaldæernes Datter!

DAVIDS ÆTLING I DET NY JERUSALEM

Es. 60. 1.-3.

Din Sol skal ikke mere gaa ned og Din Maane ikke tabe sit Skin,
thi Herren skal være Dig et evigt Lys, og Din Sorgs Dage
skal være til Ende.

HUNGERSNØD OG TØRKE

Jer. 14. 3.

De fornemme sender deres Tjenere efter Vand, de kommer til Brøndene, men der er intet Vand, deres Kar vender tomme tilbage, og de tilhyller deres Hoveder.

JEREMIAS FRELSES FRA DØDEN

Jer. 26. 16.

Da sagde Øversterne og alt Folket til Præsterne:
Denne Mand er ikke skyldig til Døden, thi i Herrens
vor Guds Navn har han talt til os.

BARUK NEDSKRIVER JEREMIAS' PROFETIER

Jer. 36. 4.

I Kong Jojakims fjerde Aar byder Herren Jeremias at optegne alle sine Spaadomme, at maaske Folket kunde bringes til Omvendelse. Skriveren Baruk udfører dette og oplæser Bogen for Folket i Templet.

JERUSALEMS ELENDIGHED

Jer. 39. 8.

Og Babels Konge dræbte Kong Zedekias Sønner
for hans Øjne og alle de fornemme i Juda, men
Zedekias selv lod han blinde. Og Kongens Hus og
Folkets Huse lod han opbrænde og nedrev Jerusalems Mure.

HELLIGDOMMENS ØDELÆGGELSE

Jer. 52. 17.-18.

Og han opbrændte Herrens Hus, og Lysestagerne og Fadene og Bægrene, alt hvad der var af Guld og alt, hvad der var af Sølv, det tog Livvagtens Øverste.

JEREMIAS SPAAR JØDERNE UNDERGANG I ÆGYPTEN

Jer. 44. 12.-13.

Og jeg vil tage dem af Juda, som reddede sig til Ægyptens
Land, og jeg vil hjemsøge dem, som jeg hjemsøgte Jerusalem
med Sværd, med Hunger og med Pest — men de sagde:
Vi vil ikke høre paa Dig.

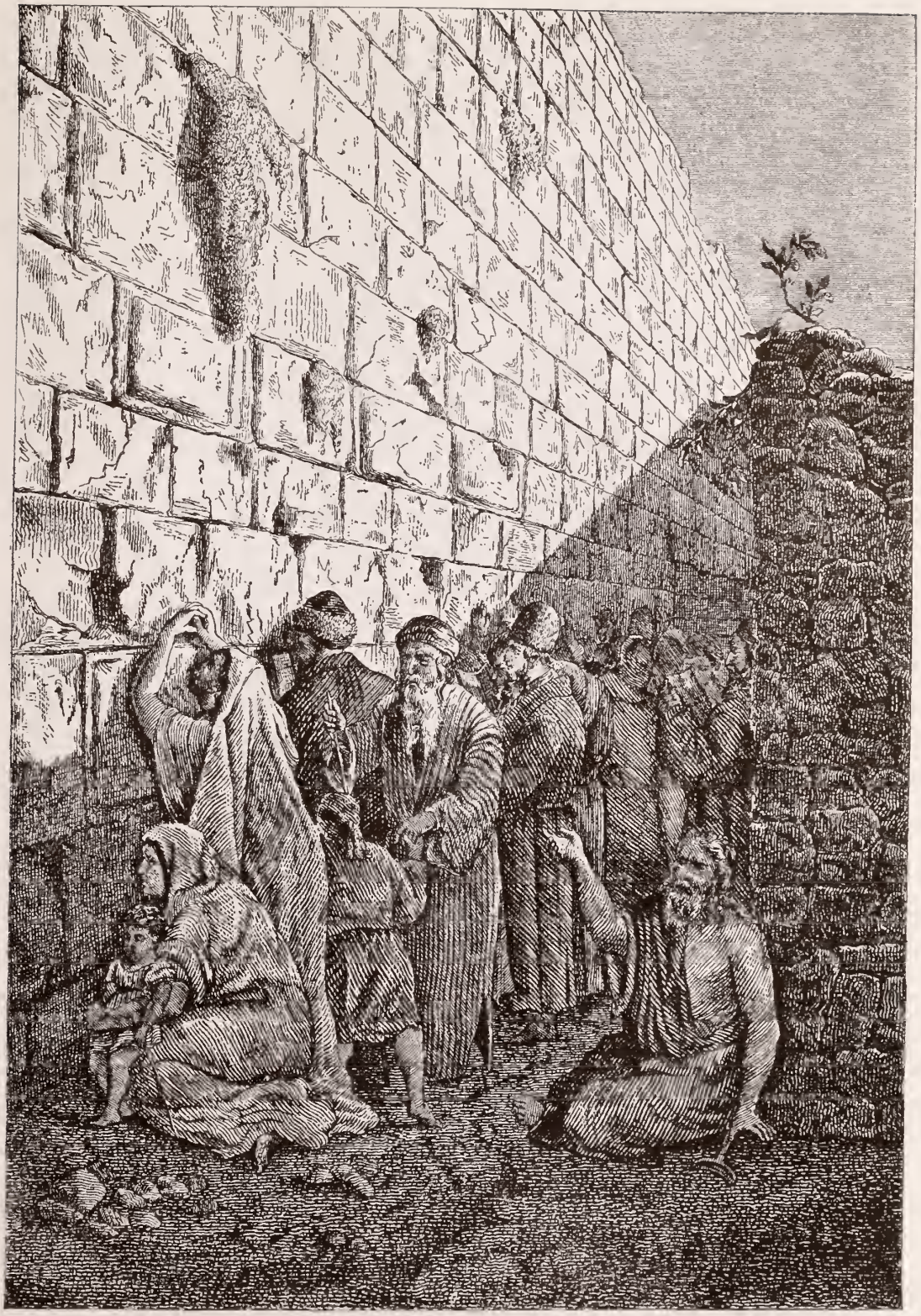

VREDENS RIS

Jer. Klagesang 3. 1.-9.

Vender tilbage, I frafaldne Børn! siger Herren, thi jeg er Eders Husbond, og jeg vil tage Eder, en af en Stad og to af en Slægt og føre Eder tilbage til Zion.

EZEKIEL

Ez. 1. 1.

Det skete da jeg var midt iblandt de bortførte ved Floden Kebar, at Himlene aabnedes, og jeg saa Syner fra Gud.

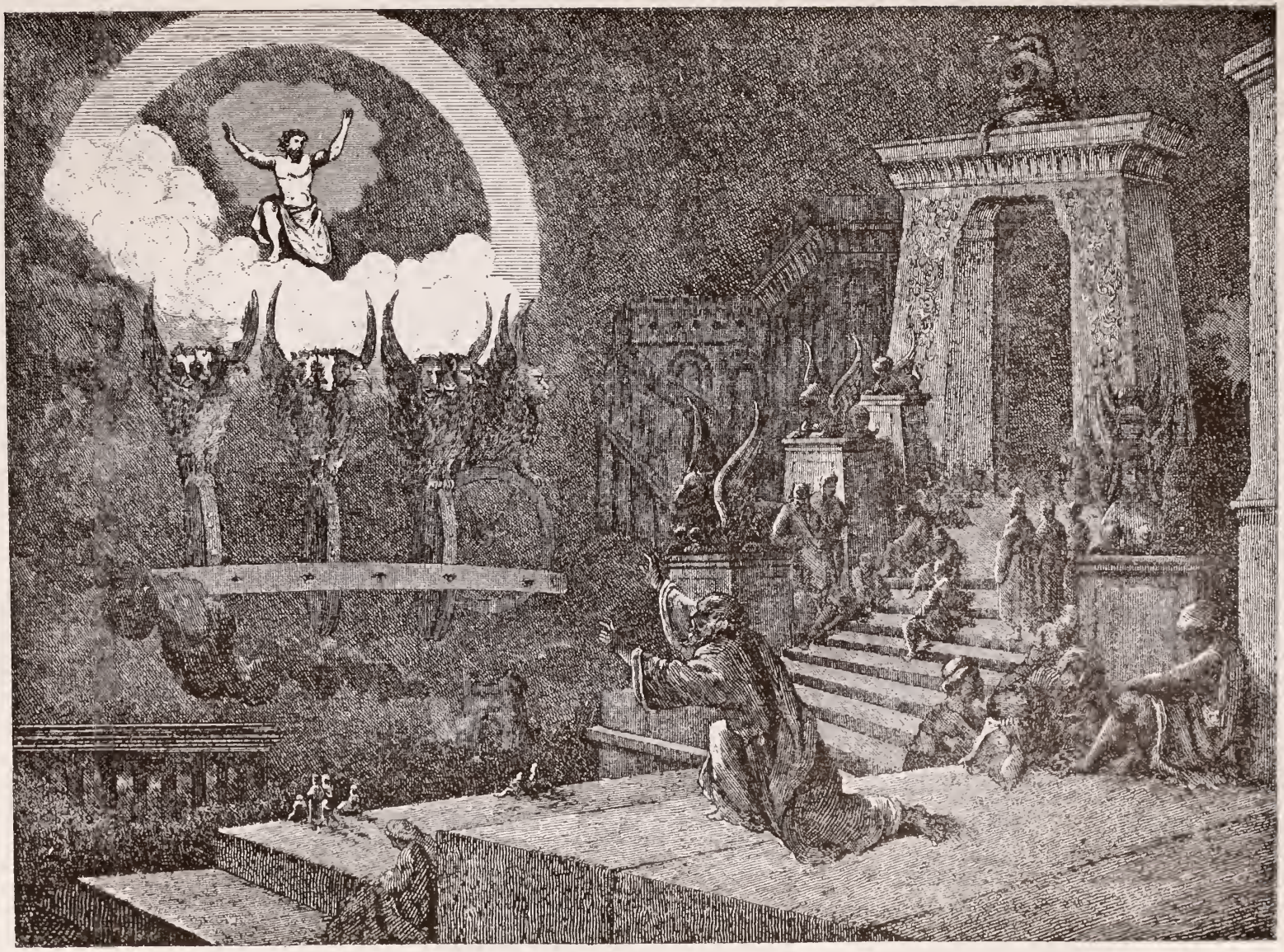

EZEKIELS SYN

Ez. 1.

Og jeg saa en Stormvind fra Norden, en stor Sky og Ild,
og der viste sig noget som fire levende Væsner. Deres Aasyn
var som et Menneskes Aasyn og en Løves Aasyn og en Oxes Aasyn
og en Ørns Aasyn havde de alle fire.

LOVET VÆRE HERRENS HERLIGHED FRA HVERT STED

Ez. 3. 12.

Og et Vejr løftede mig op og tog mig
og jeg kom til de bortførte i Tel-Abib og sad dèr
i syv Dage i stum Bedøvelse midt iblandt dem.

EZEKIELS SYN OM AFGUDSTJENESTEN I TEMPLET

Ez. 6. 5.

Eders Altre skal ødelægges, Eders Solstøtter sønderbrydes, og jeg vil lægge Israels Børns døde Kroppe for deres væmmelige Afguders Aasyn.

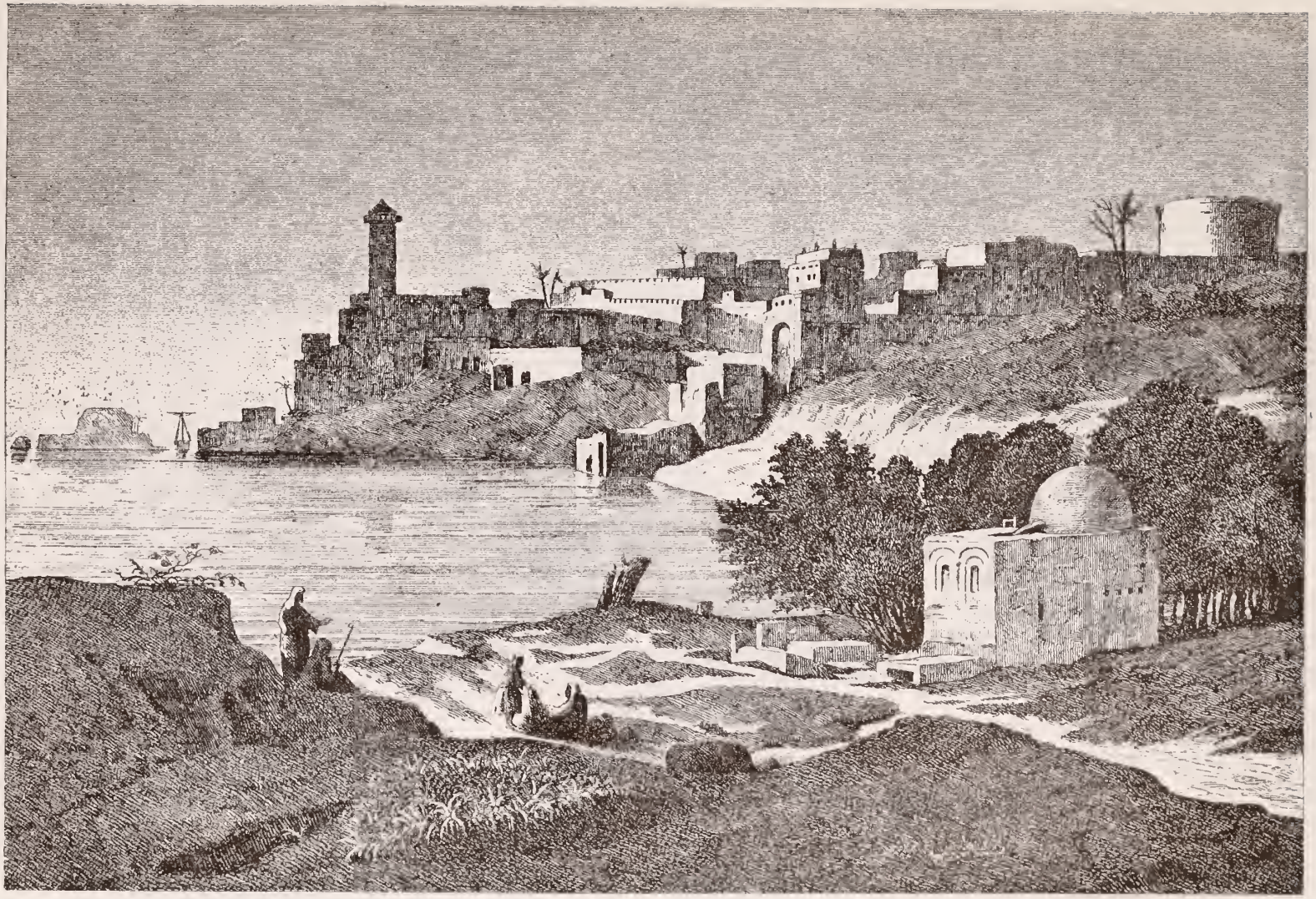

TYRUS FALD FORUDSIGES

Ez. 28. 2. 8.

Sig til Tyrus' Fyrste: Efterdi Du ophøjer Dig og siger: jeg er Gud, jeg sidder paa Guds Sæde midt i Havet . . . derfor se! jeg lader Fremmede komme over Dig, de grummeste blandt Folkene.

ISRAELS GENOPREJSNING

Ez. 45. 8.

Dette skal han have til Ejendom i Israel, og mine
Fyrster skal ikke mere undertrykke mit Folk.

DANIEL

Daniel, Guds Profet, Kongen af Babels Tjener.

DE TRE MÆND I DEN GLØDENDE OVN

Dan. 3. 21.-26.

Nu velan! dersom I paa den Tid, I hører Lyden af Hornet,
er rede til at falde ned og tilbede det Billede, jeg har gjort —
men dersom I ikke tilbede, skal I i samme Time kastes i den
brændende Ildovn, og hvo er den Gud, som da skal redde Eder?

BELSAZARS GÆSTEBUD

Dan. 5

I samme Stund kom Fingre af en Menneskehaand frem og skrev
lige overfor Lysestagen paa Væggens Kalk —
og dette er Skriften: Mene, Mene, Thekel, Upharsin ɔ: Du er
vejet og funden for let.

DANIEL I LØVEKULEN

Dan. 6. 17

Da blev Daniel kastet i Løvekulen, og Kongen sagde:
Den Gud, som Du stedse dyrker, han frelse Dig!

HOSEAS FORMANING TIL ISRAEL

Hos. 14. 3

Assur kan ikke frelse os. Vi vil ikke mere ride paa Heste og ikke ydermere sige »vor Gud« til vore Hænders Gerning, thi hos Dig finder den faderløse Barmhjertighed.

VENDER OM TIL JEHOVA

Joel 2. 13

Hvad Billen skaanede, aad Græshoppen, og hvad Græshoppen lod overblive, aad Oldenborren, og hvad Oldenborren ikke tog, aad Kaalormen. — Vaagner I drukne! græder over Mosten, thi den er revet bort fra Eders Mund.

AMOS

Amos 1. 1.

Amos, Guds Profet paa Kong Usias Tid.

JONAS UDSPYS AF FISKENS BUG

Jon. 2. 11.

Og Herren bød Fisken, og den udspyede ham paa det tørre Land.

JONAS PRÆDIKER I NINIVE

Jon. 3.

Og Gud saa deres Gerninger, at de omvendte sig fra deres onde Vej.
Og Gud angrede det Onde, han havde talt om at gøre dem,
og han gjorde det ikke.

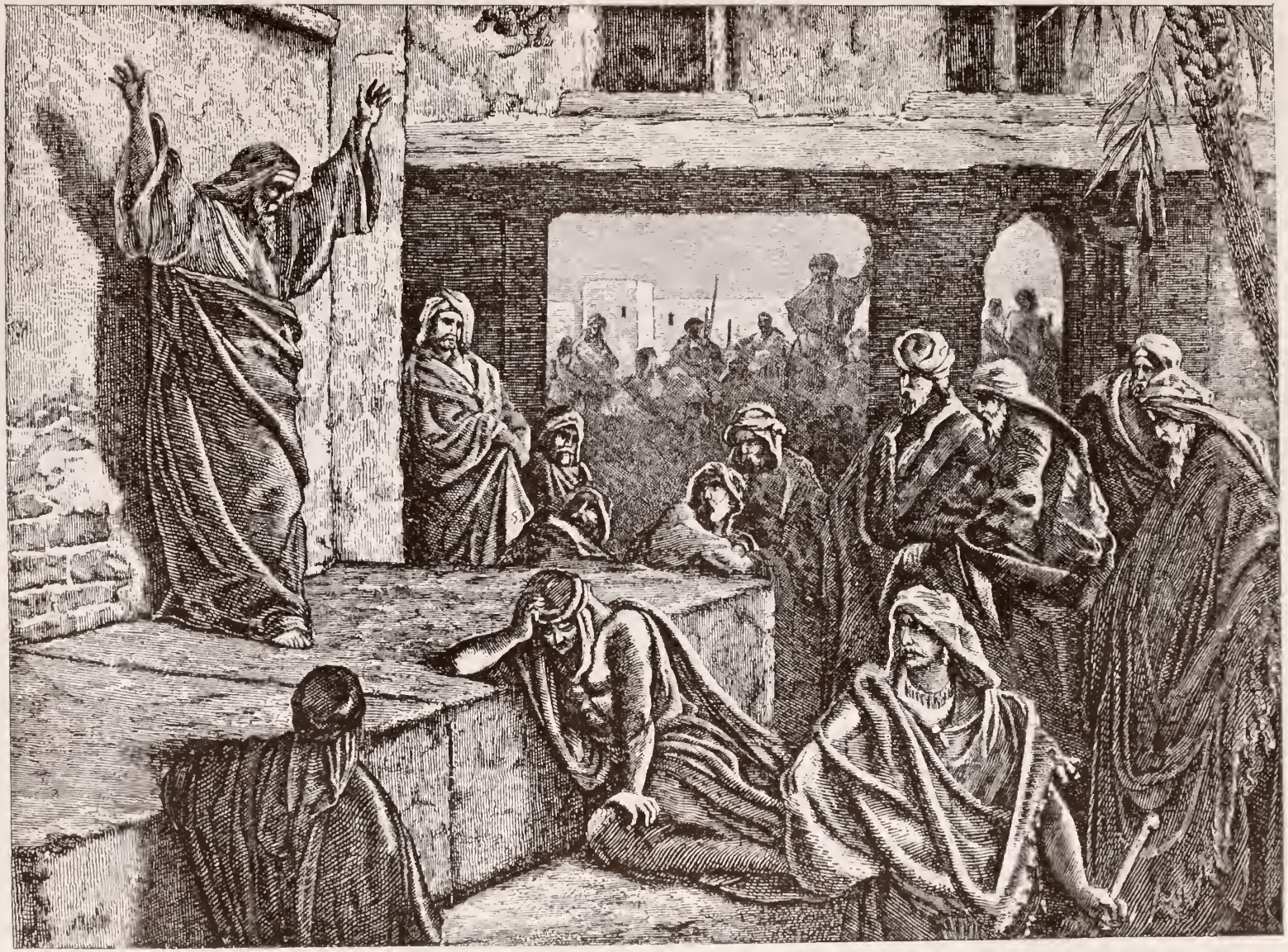

MIKA SOM BODSPRÆDIKANT

Mik. 1. 2.

Thi se! Herren drager frem, han stiger ned og vandrer over
Jordens Høje, og Bjærgene smelter under ham og Dalene revner
som Vox for Ilden — for Israels Synders Skyld sker dette!

HYRDEN FRA EFRATA

Mik. 5. 1.-3

Og nu Bethlehem Ephrata, liden til at være mellem Juda Slægter,
af Dig skal en udgaa til at være Hersker i Israel. Og han skal
staa og vogte i Herrens Kraft i Kraft af Herren sin Guds Navn.

GUDSDYRKERNES TRØST

Habakuk 3. 18.-19.

Men jeg vil glæde mig i Herren, jeg vil fryde mig i min Frelses Gud.
Den Herre, Herre er min Styrke, han gør mine Fødder som
Hindernes.

PROFETEN HAGGAIS SPAADOM

Haggai 2. 7.

Og jeg vil ryste alle Folkeslagene, og alle deres Skatte skal komme.
Jeg vil fylde dette Hus med Herlighed, siger den Herre Zebaoth.

SAKARIAS SYN

Sak. 6. 1.

Profeten ser i et Syn fire Vogne, Norden, Østen, Sønden og Vesten,
hvorved forestilles, at i Guds Rige skal alle Hedninger faa Del.

MALAKIAS TRØSTER FOLKET

Mal. 4. 2.

Men for Eder, som frygter mit Navn, skal Retfærdigheds Sol
opgaa med Lægedom under sine Vinger.

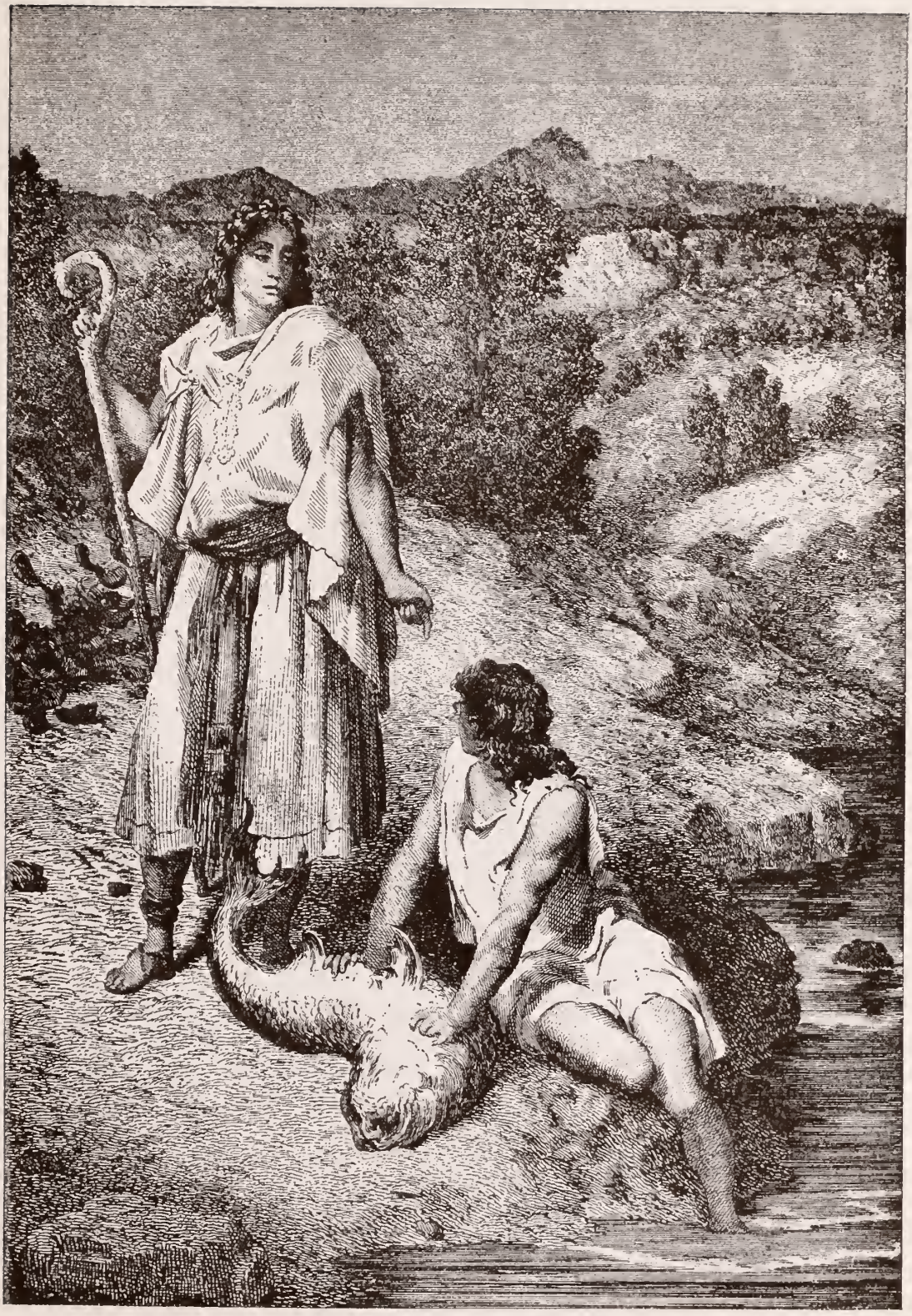

TOBIAS OG ENGELEN

Tob. 6. 6.

Broder Azarias! jeg har hørt, at Pigen har været givet til syv Mænd,
og de er alle omkomne i Brudekamret; se! jeg er min Faders eneste.
Men Englen sagde: Frygt ikke! naar Du kommer ind til hende, da læg
Fiskens Hjerte og Lever paa Arnen og ryg dermed, saa skal den onde Aand fly.«

ENGELEN RAFAEL

Tob. 12. 21.

Jeg er Rafael, frygter ikke men lover Gud, thi jeg kom ikke af min egen Naade men efter Guds Vilje.

JUDITH OG HOLOFERNES

Jud. 13. 10.

Og hun greb hans Sværd og huggede med hele sin Kraft hans
Hoved af ham. Lidt efter gik hun ud og overgav sin Pige Holofernes'
Hoved, og hun kastede det i sin Madpose.

JUDITH VISER FOLKET HOLOFERNES HOVED

Jud. 13. 19.

Og det skete, da Mændene hørte hendes Røst kom de løbende store og smaa, men hun raabte med høj Røst: Lover Gud! lover, lover! thi han har ikke afvendt sin Barmhjertighed fra Israel.

YPPERSTEPRÆSTEN SIMON ONIAS SØN

Jesu Sirak 50. 1.-15.

Hvor var han dog herlig, naar han traadte frem fra Forhænget!
Som Morgenstjernen blandt Skyer, som Maanen, naar den er fuld,
som Rosens Blomster om Vaaren, ja! som Solen, naar den
skinner paa den Højestes Tempel.

BARUK

Baruk 1. 1.

Og Baruk læste Bogen for al Folkets Øren, og de græd og fastede og bad til Herren. Og de samlede Penge ind og sendte dem til Jerusalem.

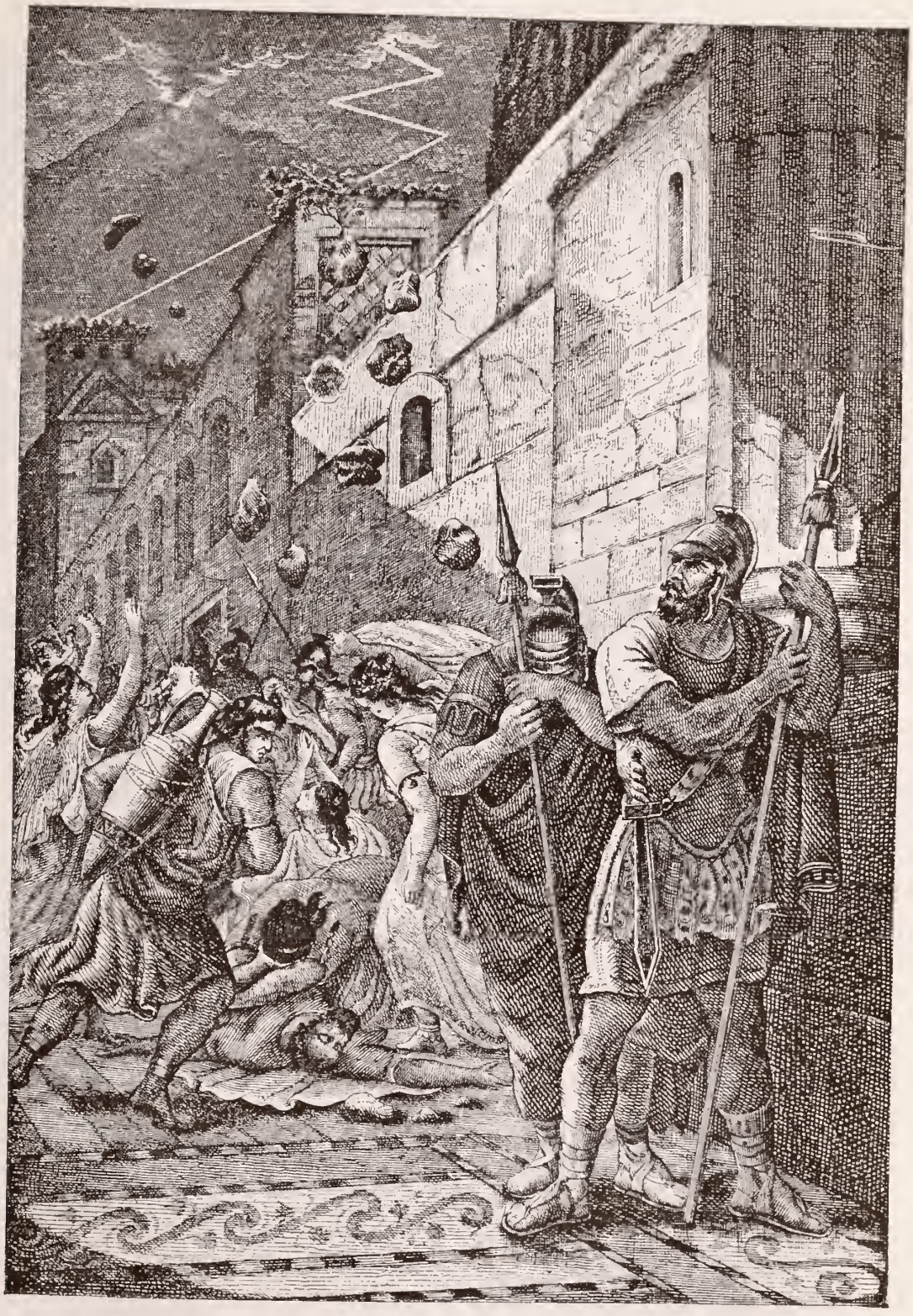

GUDS STRAFFEDOMME OVER UGUDELIGE

Barük 2. 1.-3.

Herren har holdt Ord, at han vilde føre over os store Ulykker,
at vi skulle æde hver sin Søns Kød og hver sin Datters Kød, og
han gav os hen i alle Rigers Vold.

OVERDOMMEREN MED SCEPTRET

Baruk 6. 13.

Ligesom til en Jomfru, der gerne vil smykkes, tager de Guld og gør Kroner til deres Guders Hoveder. Som en Dommer sidder han med Spir i Haanden og kan dog intet gøre mod den, der forsynder sig imod Loven.

SUSANNA I BADET

Apokr. Dan. 13. 20.

Daniel spurgte: Under hvad for et Træ saa Du dem? og han svarede: under et Mastixtræ.
Men han spurgte den anden: Under hvad for et Træ saa Du hende?
Han sagde: Under en Eg.
Da sagde Daniel: Du har løjet mod Dit eget Hoved.

SUSANNAS RETFÆRDIGGØRELSE

Apokr. Dan. 13, 62.

Og de stod op mod de to Ældste, efterdi Daniel havde bevist af deres egen Mund, at de havde vidnet falskeligen; og de ihjelslog dem.

DANIEL OG AFGUDSPRÆSTERNE

Apokr. Dan. 14. 7.

Daniel har strøet Aske paa Templets Gulv og viser Kongen, hvorledes Præsterne ad en hemmelig Indgang om Natten gaar ind og fortærer de Ofre, som de siger at Afguden fortærer. Da lader Kongen dem dræbe.

MATTATHIAS DRÆBER TEMPELSKÆNDEREN

1. Makk. 2. 23.

Og en Jøde gik frem for alles Øjne og ofrede paa Afgudens Alter efter Kongens Befaling. Men da Mattathias saa det, blev han nidkær, og han løb frem og dræbte ham.

MATTATHIAS KALDER JØDERNE TIL VAABEN

1. Makk. 2. 39.

Da samledes til dem en Skare af Jøderne, de vældigste
blandt Israel, de som frivilligt hengav sig under Loven.

JUDAS MAKKABÆUS INDTAGER JERUSALEM

1. Makk. 4. 58.-59.

Og Judas sagde: Det er os bedre at dø i Kamp end at se vort Folks
og vor Helligdoms Ulykke. Saa omgjorder Eder og værer tapre,
men som det er Guds Vilje, saa gøre han!

JUDAS FORFØLGER FJENDEN

1. Makk. 5. 42.

Og alle Hedningerne blev knust for hans Ansigt, og de indtog Staden og brændte Templet i Karnain.

SIMONS FREDSOMMELIGHED

1. Makk. 14. 4.

Og Juda Land havde Ro i alle Simons Dage, og han søgte sit Folks Bedste. Hans Regering og hans Anseelse behagede dem vel.

HELIODORUS FORDRIVES AF TEMPLET

2. Makk. 3. 25.

Heliodorus vil røve en Skat, som er gemt i Templet.
Da sender Gud sin Engel. Der viser sig en Hest med en for-
færdelig Rytter i Guldrustning, og Røveren falder halvdød om.

KRISTUS

Kommer hid til mig I, som arbejde og er besværede
og jeg vil give Eder Hvile.

EVANGELIETS ENGEL

Mark. 1. 2.

Se, jeg sender mit Sendebud for Dit Aasyn; han skal rydde Din Vej.

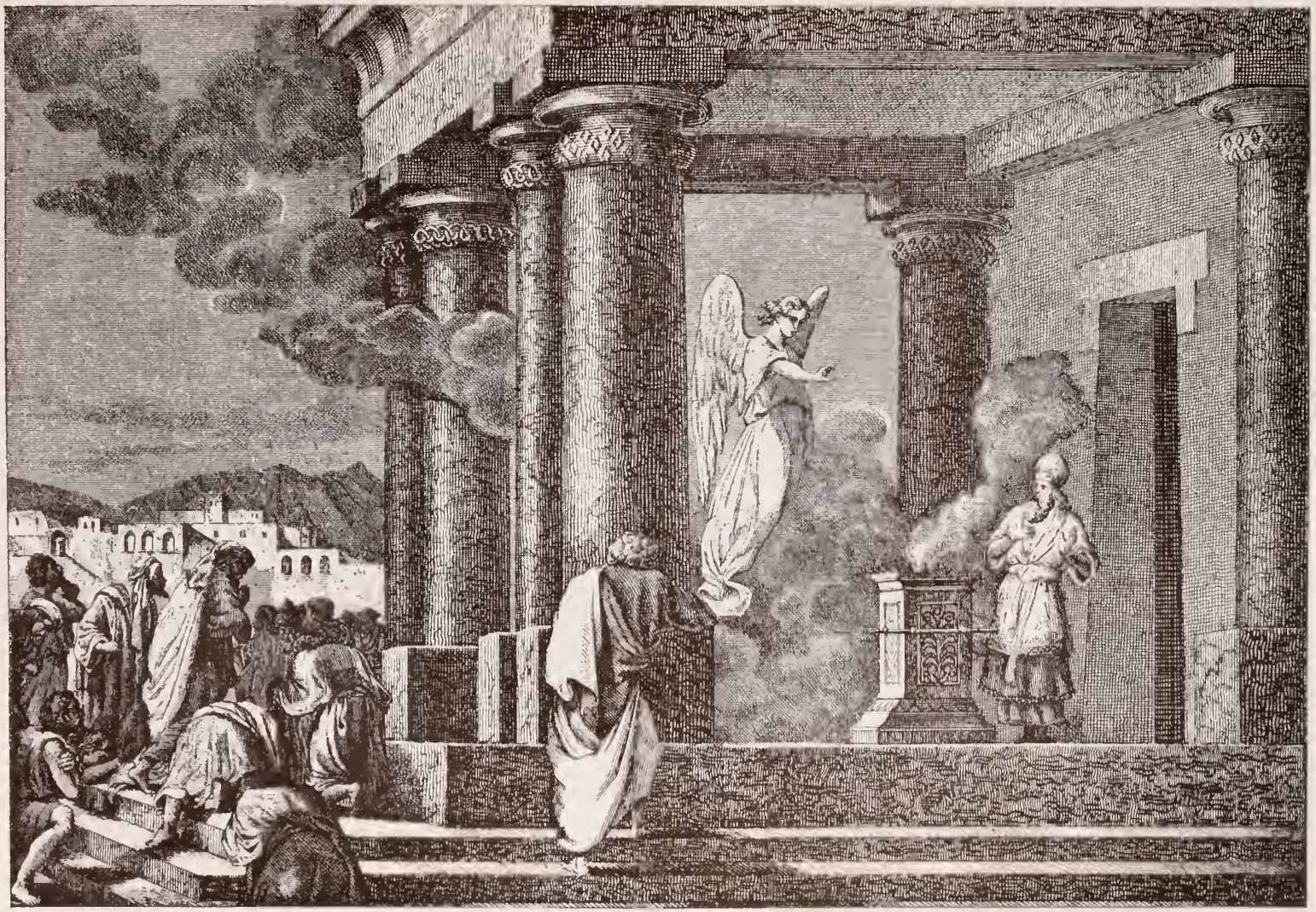

ENGELEN KOMMER TIL SAKARIAS

Luk. 1. 13.

Men Engelen sagde: Frygt ikke Sakarias!
Din Bøn er hørt; Din Hustru skal føde en Søn,
og Du skal kalde hans Navn Johannes.

JESU FØDSEL

Luk. 2. 11.

Eder er i Dag en Frelser født, som er den Herre Kristus
i Davids Stad, og det skal være Eder et Tegn: I skal
finde et Barn svøbt, liggende i en Krybbe.

FLUGTEN TIL ÆGYPTEN

Math. 2. 14.

Da stod Josef op, tog Barnet og dets Moder om Natten
og drog bort til Ægypten.

BARNEMORDET I BETHLEHEM

Matth. 2. 16.

Da Herodes nu saa, at han var blevet narret af Vismændene,
blev han meget vred, og han sendte Bud og lod dræbe alle
Drengebørn i Bethlehem fra to Aar og derunder.

DEN HELLIGE FAMILIE

Matth. 2. 23.

Og han kom og tog Bolig i en By, som hedder Nasaret,
for at det skulde opfyldes, som er talt ved Profeten, at han
skal kaldes en Nasaræer.

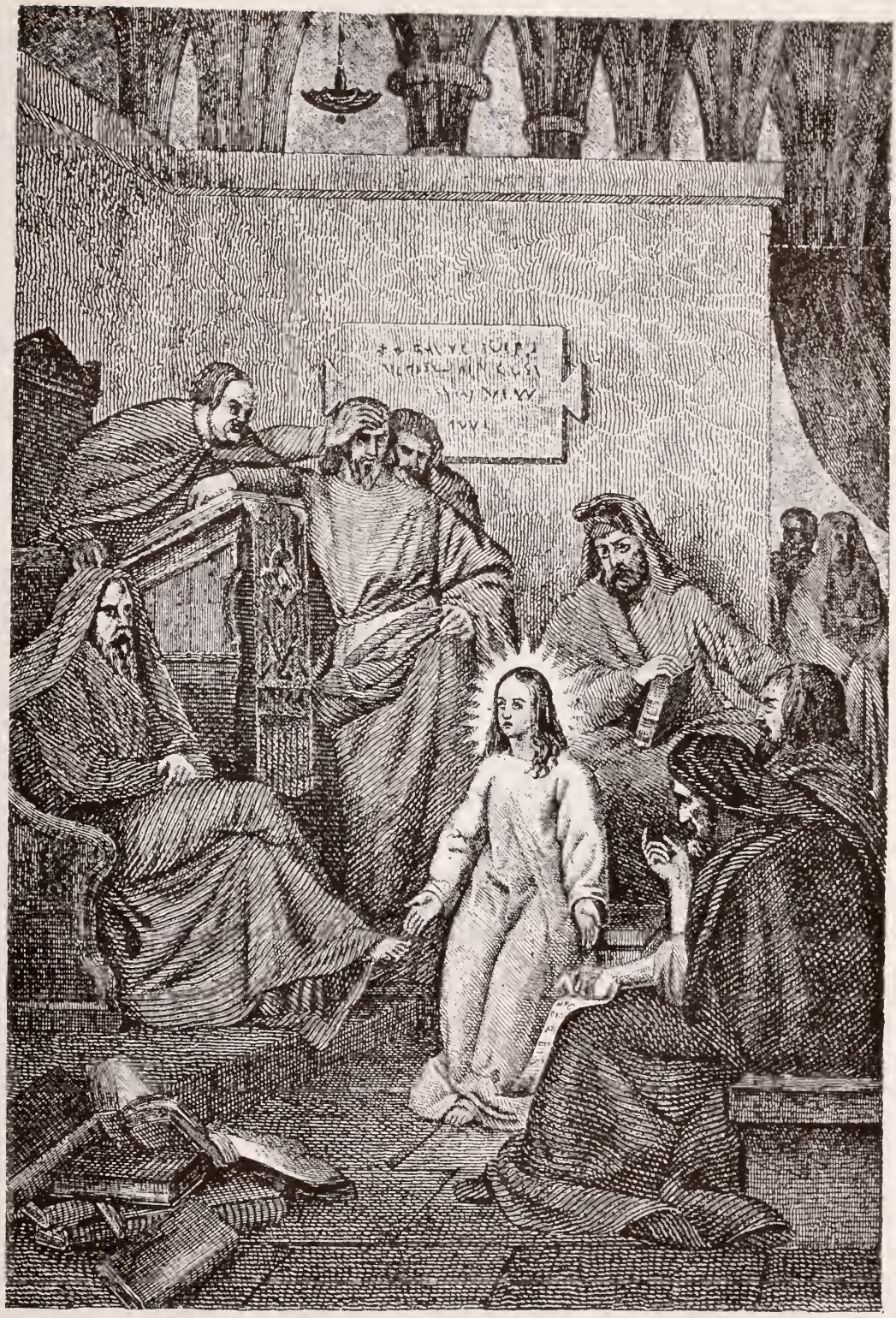

JESUS LÆRER I TEMPLET

Luk. 2. 46.

Og det skete tre Dage derefter, da fandt de ham i Templet, hvor han sad blandt Lærerne og hørte paa dem og spurgte dem.

JESUS OG DE TOLV APOSTLER

Luk. 6. 13.

Da det blev Dag, kaldte han sine Disciple til sig,
og han udvalgte sig tolv af dem og gav dem Navnet
Apostler.

ST. PETER

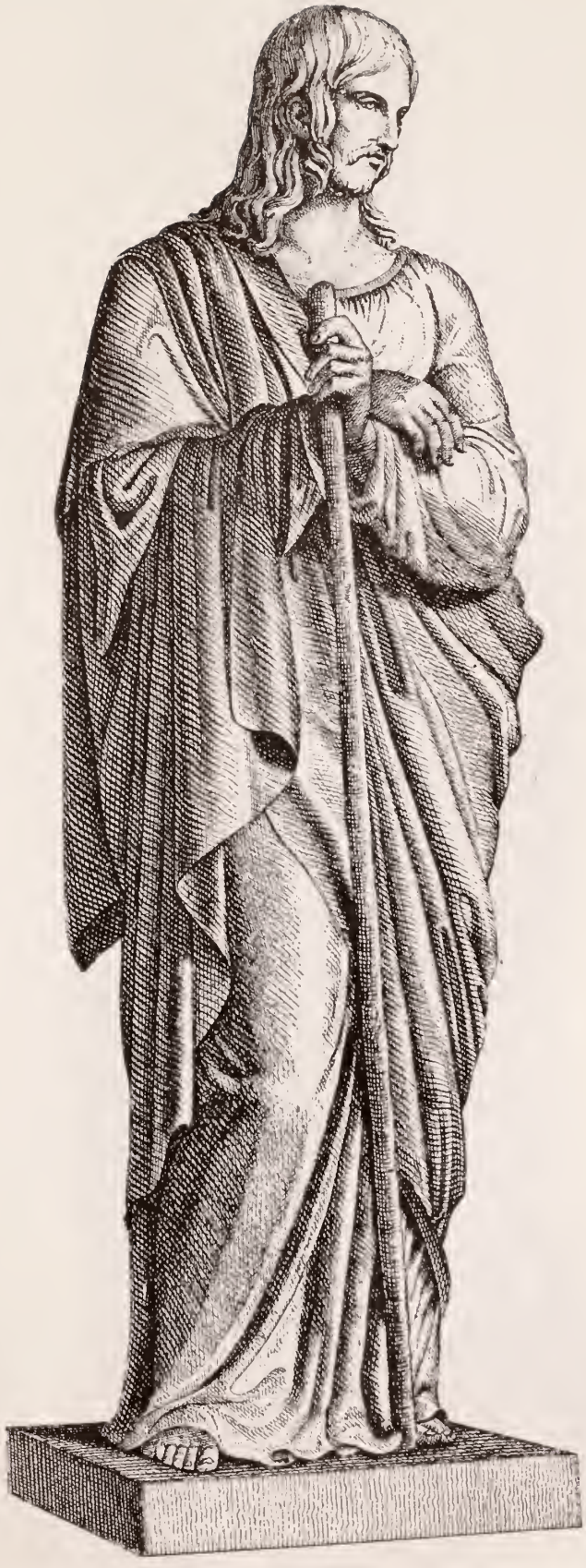

ST. JACOB DEN YNGRE

ST. JOHANNES

ST. JACOB DEN ÆLDRE

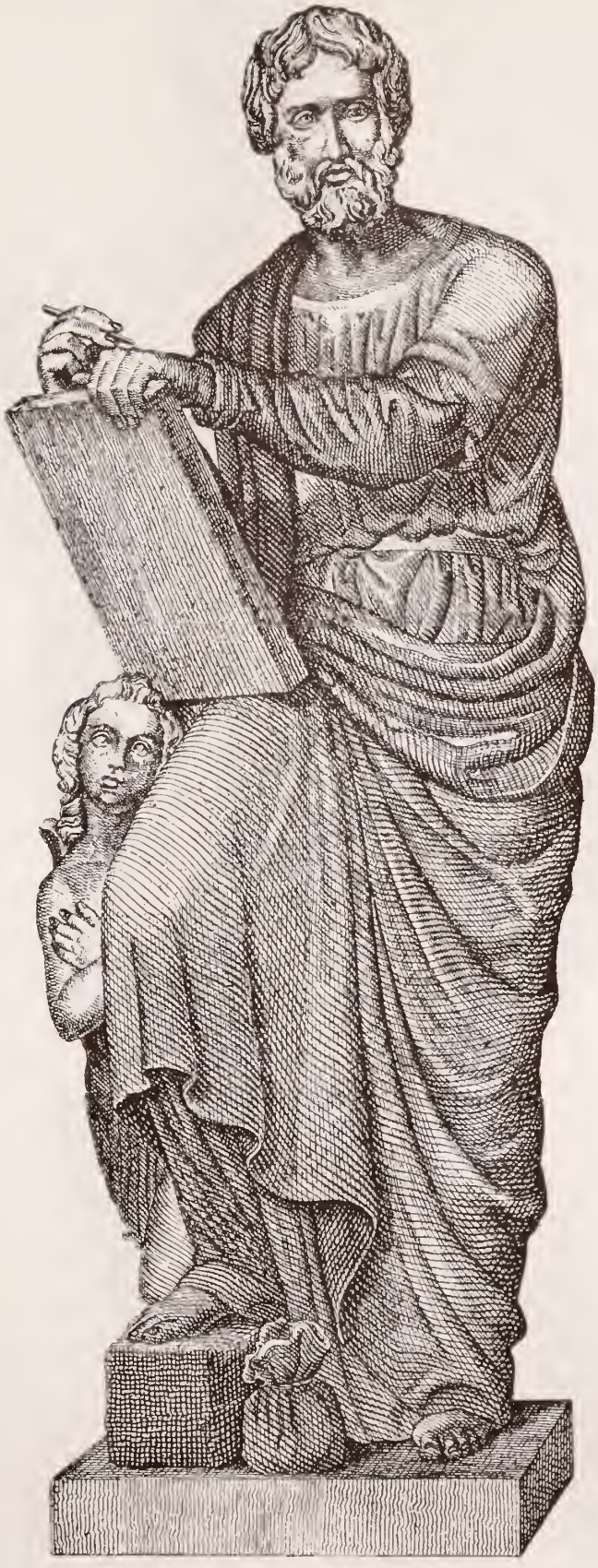

ST. MATTHÆUS

ST. ANDREAS

ST. SIMON

ST. BARTHOLOMÆUS

ST. JUDAS THADDÆUS

ST. PHILIP

ST. THOMAS

PAULUS

LILIERNE PAA MARKEN

Matth. 6. 28.

Hvorfor er I bekymrede for Klæder? Se til Lilierne paa Marken!
de arbejder ikke, de spinder ikke,
men end ikke Salomon i al sin Herlighed var klædt som en af dem.

BRYLLUPPET I KANA

Joh. 2. 1.-11.

Da kaldte Kogemesteren paa Brudgommen og sagde:
Hver Mand sætter først den gode Vin frem —
Du har gemt den gode Vin til sidst.

JESUS HELBREDER VÆRKBRUDNE

Matth. 9. 6.

Men for at I skal vide, at Menneskesønnen har Magt
paa Jord til at forlade Synder — da siger han til
den Værkbrudne: Staa op! tag Din Seng! og gaa til Dit Hus.

SAALEDES ER MENNESKENS SØN EN HERRE OGSAA OVER SABBATEN

Mark. 2. 28.

Og han sagde til dem: Sabbaten blev til for Menneskets Skyld,
og ikke Mennesket for Sabbatens Skyld.

„PIGE STAT OP!“

Luk. 8. 55.

Men han tog hende ved Haanden og raabte: Du unge Pige staa op!
Da vendte hendes Aand tilbage, og hun stod strax op;
men han bød, at de skulde give hende Mad.

JESUS, MOSES OG ELIAS

Luk. 9. 30.

Han blev forklaret for deres Øjne, og hans Aasyn
skinnede som Solen, hans Klæder blev hvide som Lyset.
Og se! Moses og Elias viste sig for dem og talte
med ham.

JESUS KOMMER TIL JERUSALEM

Mark. 11. 8.-10.

Og mange bredte deres Klæder paa Vejen, andre tog Grene
af Træerne og strøede dem paa Vejen, og Folket,
som gik foran og fulgte efter, raabte: Hosianna
Du Davids Søn! Velsignet den, som kommer i Herrens Navn.

JESU INDTOG I JERUSALEM

Luk. 19. 42.

Da han kom nær til Byen, græd han over den og sagde:
Vidste Du dog! ja end paa denne Din Dag, hvad der
tjener til Din Fred! men nu er det skjult for Dine Øjne.

JEG GAAR TIL FADEREN; THI MIN FADER ER STØRRE END JEG

Joh. 14. 28.

Jesus sagde: Om nogen elsker mig, da holder han mit Ord,
og min Fader skal elske ham, og vi skal komme og tage
Bo hos ham.

DEN HELLIGE NADVER

Luk. 22. 19.

Og han tog et Brød, takkede og brød det, gav dem
og sagde: Dette er mit Legeme.

JESUS FOR PILATUS

Mark. 15. 1.-5.

Da nu Pilatus vilde være Folket tilpas,
gav han dem Barrabas fri men lod Jesus hudstryge
og overgav ham til at korsfæstes.

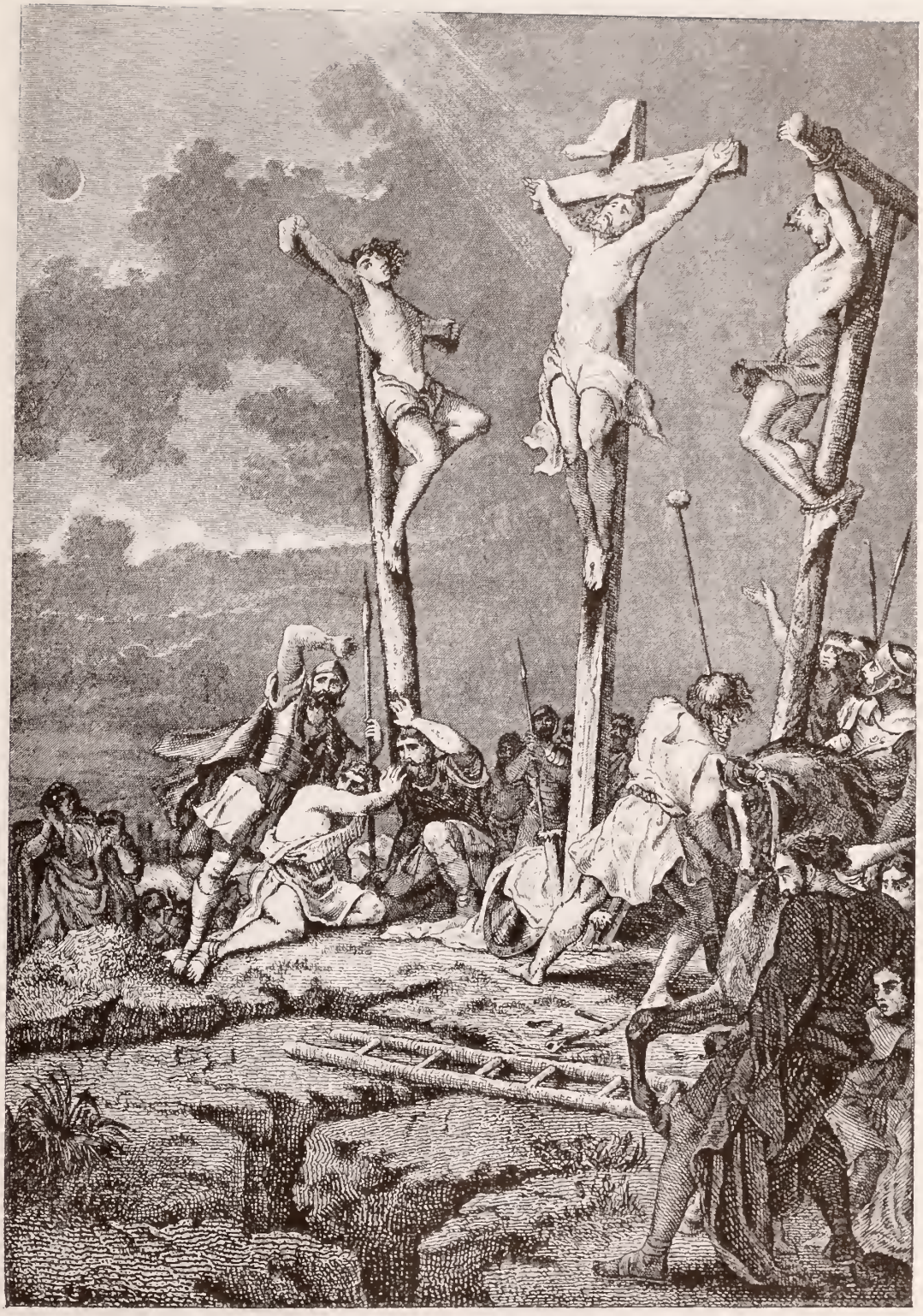

JESU KORSFÆSTELSE

Joh. 19. 18.-31.

Saa tog de Jesus med sig ud til det Sted, som kaldes
paa Hebraisk Golgata, dèr korsfæstede de ham
og sammen med ham to andre, en paa hver Side,
og Jesus midt imellem.

KRISTUS BEGRAVES

Mark. 15. 45.-47.

Og Josef købte fint Linklæde og tog ham ned og svøbte ham i Linklædet og lagde ham i en Grav, som var udhugget i Klippen.

KVINDERNE VED GRAVEN

Mark. 16, 3.

Meget tidligt paa den første Dag i Ugen kom de til Graven, da Solen gik op.
Og de sagde til hverandre: Hvem skal vælte os Stenen fra Graven?

OPSTANDELSEN

Luk. 24. 7.

Han er ikke her, han er opstanden!

KRISTI HIMMELFART

Apostl. Gern. 1. 9.

Da han havde sagt dette, for han op, medens de
saa derpaa, og en Sky tog ham bort fra deres Øjne.

PINSE INDVIELSEN

Apostl. Gern. 2. 1.-3.

Da Pinsefestens Dag var kommen, var de alle endrægtelig forsamlede. Og der kom en Lyd fra Himlen som af et vældigt fremfarende Vejr . . . og der viste sig Tunger som af Ild, der satte sig paa hver af dem.

JOHANNES AABENBARING

Joh. Aab. 1. 1.

Jesu Kristi Aabenbaring, som Gud gav ham til at vise sine Tjenere det, som snart skal ske. Og han sendte Bud ved en Engel og kundgjorde det i Tegn for sin Tjener Johannes.

BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
3 1197 22823 5856